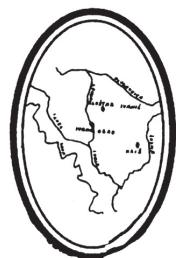

BIBLIOTEKA OTOK
KNJIGA 66

KLOŠTAR IVANIĆ

MMX

Urednik biblioteke / Library Editor: Božidar Balenović

Nakladnik / Published by: "INSULA IVANICH" d.o.o., Kloštar Ivanić

Za nakladnika / Publisher represented by: Božidar Balenović

Urednica / Edited by: Đurđa Vukelić-Rožić

Prijevod / Translated by Đurđa Vukelić-Rožić
(ukoliko nije drugačije navedeno / unless otherwise stated)

Lektura / Croatian proofreading by Josip Rajhard

Engleska korektura / English corrections-proofread by Elizabeth Harrison Paj

Ilustracije / Illustrations by Arhiva Muzeja Moslavine, Kutina

Grafička oprema / Computer prepress by Studio "Otok", Tihomir Balenović

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 749507.

Kloštranski haiku zbornik 2010.

The Kloštar Ivanić 2010 Haiku Miscellany

8. KLOŠTRANSKI HAIKU SUSRETI
THE 8th KLOŠSTAR IVANIĆ HAIKU MEETING

Jesen 2010 - Autumn 2010

Umjesto uvodnika

U nedjelju, 22. kolovoza 2010., u svojoj 86. godini života, preminuo je matematičar, književnik i japanolog Vladimir Devidé.

Ovaj nadasve jednostavan i skroman čovjek, posjetio je Otok Ivanić nekoliko puta. Krajem dvadesetog stoljeća bio je gost Pučkog učilišta Ivanić-Grad, govorio na tribini o haiku pjesništvu i japanskoj kulturi; 2002. godine kada je otisnuta i zajednička zbirka sada već sedam autora iz Ivanić-Grada, a u povodu Svjetskog prvenstva u samostrelu, govorio je na predstavljanju ove knjige u Specijalnoj bolnici Naftalan. Nakon predstavljanja zbirke sedam autora, potaknuo je razgovor o osnivanju haiku susreta na ovom području. Pun entuzijazma, uspio nas je nagovoriti da zasučemo rukave i primimo se organizacije. Pa su tako u jesen 2003. s Božidarom Balenovićem, Vidom Pust Škrkulja, te Stjepanom i Đurđom Vukelić-Rožić, startali Haiku susreti u Kloštar Ivaniću, uz potporu Turističke zajednice Kloštar Ivanića i Općine Kloštar Ivanić. Ovi se međunarodni susreti pjesnika, s natječajem između ostalog i na engleskom jeziku, ove jeseni održavaju po osmi put.

Potom je prof. dr. Vladimir Devidé dolazio na svaki međunarodni kloštranski festival haiku poezije sve dok u jesen 2005. godine, upravo u Pučkom domu u Kloštru, nije izjavio da se zbog bolesti više neće pojavljivati u javnosti. Dakako da mu onako vitalnoga duha nismo vjerovali, i doista, prekršio je zadanu riječ i iz svoje se Vinogradске ulice, uz pomoć svoje odane supruge Yasuo Hondo spustio do Trga bana Jelačića, u Europski dom, kako bi nas podržao u predstavljanju prvog broja dvojezičnog časopisa IRIS 2008. u izdanju udruge „Tri rijeke“ Haiku pjesnici Otoka Ivanića, Ivanić-Grad.

Gоворио је и писао о Zenu, о лјепоти prolaznosti i prolaznosti лјепote, strpljivo tijekom pola stoljeća prevodio velike japanske majstore i uвijek nanovo ohrabrvao nove i mlade autore kako bi se upustili u književni izričaj dalekog istoka, jednu od najstariјih vrsta poezije, haiku, коју је beskrajно štovao i volio.

Bio je redoviti član HAZU, DHK, Hrvatskog P.E.N-a, počasni predsjednik Društva hrvatskih haiku pjesnika, počasni član Njemačkog haiku društva, Savjetnik World Haiku Association iz Japana... Iza njega ostaje opus od četrdesetak objavljenih knjiga, tisuće objavljenih eseja iz područja japanologije i stručnih tekstova te stotinjak tribina na kojima je govorio o haiku poeziji i kulturi Japana. „Profesor Devidé će nam svima nedostajati. No njegova mnogobrojna djela o Japanu i haiku zauvijek će ostati vrijedna ostavština prijateljskih i bilateralnih odnosa suradnje između Japana i Hrvatske,“ izjavio je Yoshio Tamura, veleposlanik Japana u Hrvatskoj.

*Prvi put objavljeno u novinama „Otok Ivanić“, godina XVIII; br. 431;
11. rujna 2010.*

Urednica

Instead of an editorial

Vladimir Devidé, mathematician, writer and Japanologist, passed away in Zagreb, on Sunday, August 22nd, in his 86th year of life.

This above all, simple and unpretentious man, visited the so called Island Ivanić* several times.

At the end of the 20th century he talked at a tribune about haiku poetry and Japanese culture; in the year 2002 he had spoken at the book promotion of the joint haiku collection "Seven Windows", which was held at the Health Spa Resort Naftalan** in Ivanić-Grad. At that time he encouraged haiku poets to start haiku meetings so the founders Božidar Balenović, Vida Pust-Škrugulja, Stjepan and Đurđa V. Rožić, with financial assistance of the community of Kloštar Ivanić and The Tourist Bureau Kloštar Ivanić, started the 1st haiku meeting with haiku contests in the Croatian language and the Kajkavian and Chakavian dialects, both for adults and children. In the year 2004 for the first time was opened an international haiku contest in English, as well. This Autumn, these annual, international gatherings of haiku poets is up to it's 8th meeting.

Late "professor", as we all liked to call him, an academician, with a doctorate in mathematics, with 40 years of university teaching, visited Kloštar Ivanić every Autumn and in 2005 he announced his withdrawal from public life, being unable to travel due to illness and weakness. Of course we did not believe him, this great man of such a strong soul! And indeed, he violated his given word and came to the promotion of the first issue of the haiku magazine IRIS, which was organized in the European House, close by the central square in Zagreb. With the assistance of his devoted wife, mrs. Yasuo Hondo, he came from his home in Vinogradska street to support the editors and the haiku poets.

He had spoken and written about Zen, about the beauty of transience and the transience of beauty, for half a century. He had been encouraging young and new authors to enter the wonderful world of haiku poetry, among the oldest kind of poetry in the world he cherished, appreciated and loved; patient and always there to be of assistance.

He was a regular member of the Croatian Academy of Arts and Sciences, the Croatian P.E.N., president of honor of the Society of Croatian Haiku Poets, Zagreb, honorary member of the German Haiku Society, an Advisor to the World Haiku Association in Japan. During his lifetime he published about forty books, thousands of essays on Japanology and Japan's culture, not to mention his professional texts in the field of mathematics. "We will all miss professor Devidé. Yet, his work about Japan and haiku will stay a valuable inheritance of the friendly and bilateral relations between Japan and Croatia" said Yoshio Tamura, the ambassador of Japan in Croatia.

*Territory among three rivers (Lonja, Ilova and Česma) geographically called West Moslavina situated East of Zagreb: towns of Ivanić-Grad, Kloštar Ivanić, Križ and villages in their vicinities). The first time the name Insula Ivanich (lat.) was mentioned was in 1093).

** Health Spa Resort Naftalan, the only of its kind in Europe, known for medicinal oil naftalan suitable for treatment of skin diseases, the skeletal-muscular system, blood vessel diseases, Burger's disease, Raynaud's disease, etc...)

Slavica Moslavac: TRADICIJSKO ZEMLJANO POSUĐE

U gradovima i selima Sisačko-moslavačke i dijelu Zagrebačke županije i danas se može naći zemljano posuđe koje se koristi za pripremu i čuvanje hrane. Nekada se na seoskom kućnom ognjištu hrana kuhala u loncima od pečene i neglazirane gline, a kruh se pekao u krušnim pećima. Pod pekvom se osim kruha peklo meso s krumpirom te različiti kolači.

Lončari su zemljano posuđe oblikovali ručno, bez lončarskog kola što je starija tradicija ili na lončarskom kolu što je nešto novija tradicija.

Proizvodila se neglazirana i crna glazirana keramika. Boja i kakvoća keramike ovisila je o primjenjenoj tehničici pečenja gline. Lončari su posude izradivali od domaće bijele i sive gline na nožnom lončarskom kolu. Najčešće su se izradivale razne tegle, zdele, peharček, stucke, krugle, čupovi, barilci, tiganje, maslenjače, pećnjaci, cedilke i sirnice.

U Petrinji, poznatom lončarskom gradu u kome je još 1775. g. osnovan lončarski ceh, zahvaljujući nepresušnom izvoru gline za koju brojni keramičari i kipari tvrde da je bila najkvalitetnija u bivšoj državi, glina se kopala na dijelu između Kupe i Drenčine, tj. na kraju Gajeve ulice, na lokaciji zvanoj Čeret.

Po načinu oblikovanja gline na lončarskom kolu petrinjski lončari radili su po češkom uzoru jer su za oblikovanje predmeta upotrebljavali komad kože dok su majstori s juga preuzeli od Grka oblikovanje predmeta samo prstima bez uporabe bilo kakvih pomagala.

Najpoznatije lončarske obitelji koje se spominju još 1852. godine su: Križanić, Stanešić, Gener, Ivančan, Mažić, Belčić, Pavković, Pejaković, Plahutar, što je sredinom 19. stoljeća brojilo oko 88 majstorskih radionica, dok je 1935. g. u Petrinji bilo prijavljeno 38 lončara, a 1941. samo sedam. Krajem 2. sv. rata aktivnih je bilo samo petero i oni su bili članovi Prve obrtničke zadruge. Svaki je obrtnik imao svoj komadić zemlje uz Kupu, koju je kopao i priređivao ručno. Imao je i svoje tržište, koje je bilo strogo podijeljeno. Danas u gradu Petrinji živi i radi posljednji lončar Mato Stanešić. Od brojnih lončarskih izrađevina, raznovrsnog zemljjanog suđa, zelenih i žutih petnjaka-pećnjaka, Mato je najpoznatiji po Petrinjskoj cehovskoj stucki, tj. zemljanoj posudi u kojoj se nekada nosila voda, vino ili rakija u polje težacima, zapremine do 30 litara. Površinski ukrašena sa svim simbolima zanata, zatim petrinjskim grbom i tekstovima pjesama npr. «Oj, petrinjske uske staze» ili «Vijala se bijela loza» danas predstavlja suvenir grada Petrinje s obilježjima tradicije duge oko 250 godina.

Sredinom 19. stoljeća jako trgovacko-obrtničko središte bilo je trgovište Kutina. U Muzeju Moslavine se i danas čuva cehovska škrinja iz 1845. godine u kojoj su bili pohranjeni vrijedni dokumenti, originalna povelja i pečat, kao dokaz o organiziranom obrtništvu i trgovini u kutinskom kraju. U knjizi «Prothocola» našlo se 129 obrtnika - utemeljitelja: remenara, kovača, krojača, čizmara, kolara, stolara, drvodjelaca, sudara, potkivača, klobučara, mesara, puškara, pekarničara, lozičara, potkivača i lončara. Od tadašnjih 19 lončara ili udova lončarica i to: Kosar Ivan, Novak Illia, Kušević Vatroslav, Lončar Illia, Dokmanić Tomo, Mikulić Jakob, Baltorić Blaž, Habeć Andro, Gondoš Petar, Illić Mara, Tomić Mara, Habeć Ivan, Braidić Josip, Debić Blaž, Pribižac Lovro, Radić Thomo, Straitud Mato, Kušan Lovro i Novak Mio, danas u kutinskom kraju nema ni jednog lončara, dok ih je do 60-tih godina bilo samo dvojica i to: Franjo Terek i Franjo Podkonjak.

Moslavački lončari su posude izradivali od domaće bijele ili sive gline na nožnom lončarskom kolu. Iskopanu glinu kući su dovozili zaprežnim kolima, sušili je da ne bude suviše vlažna, pročišćavali je od nečistoća, mrvili je batom, rukama ili ručnim miješalicama, stavljali na valjaču - drveni stol, gdje se mjesila tako dugo dok nije postala dovoljno meka i podatna za izradu raznih oblika: peharčeka, stucki (štuca, krugli), tegli (čupova), barila, tiganje, maslenjača, cedilki, zdela (rangle), tanjura i dr. Ako je glina bila premasna, dodavao bi se pijesak.

Lončar je pri radu koristio vrlo jednostavne drvene alatljike u obliku trokutastog ili četverokutnog noža i mokru krpu.

Predmet je oblikovao od jedne grude zemlje, počevši od dna, a zatim gradio stjenke do određene visine što je ovisilo o veličini i obliku samog predmeta. Prihvate (jedan ili dva) kao i «nazubljene» ukrase dodavao je naknadno pomoću valjušaka.

Kad je predmet bio izmodeliran i ukrašen, postepeno se sušio na drugu - prečki postavljenoj iznad peći ili jednostavno na suncu. Poslije sušenja slijedio je proces pečenja u lončarskim pećima smještenih u komori ili zasebno. Peć je bila napravljena od ljeskova pruća, cigle i ilovače, oblika

nepravilne kupole. S prednje strane nalazio se otvor kroz koji se ložilo, a odozgo kroz drugi otvor predmeti su stavljeni u peć prije loženja. Posuđe se peklo od 6-8 sati i još se pola dana ostavljalo u peći da se ohlađi. Ohlađeno se vadilo i po želji glaziralo s unutrašnje, odnosno s vanjske strane.

Lončari su izrađivali robu za potrebe svoga sela ili svoga kraja, razvozili je zaprežnim kolima i razmjenjivali za žito (2x žita u tu posudu koja se prodaje). Taj način razmjene zadržao se do 60-tih godina 20. stoljeća. Kasnije se razmjena za žito zamjenjuje prodajom robe za novac.

Kutinske lončare ne možemo ubrojiti u poznate i priznate proizvodače grnčarije, jer ovaj kraj, zbog nedovoljno kvalitetne zemlje nikada nije izrađivao specifičnu lončariju, već su ovamo svoje proizvode dovozili lončari iz Hrvatskog zagorja i hrv. Posavine.

Za razliku od Kutine, koja svoj status dobiva sredinom 19. stoljeća, Ivanić-Grad je tijekom 16., 17. i 18. stoljeća predstavlja značajan obrtničko trgovачki centar. On je još početkom 19. stoljeća imao 127 obrtnika udruženih u 4 cehovske organizacije, jedan od jačih bio je i lončarski ceh. Njegova jačina osjećala se i u tome, što je jedna ulica (danasa Deželićeva!), prozvana Lončarskom ulicom jer su u njoj lončari iza svojih drvenih kuća nanizali pećnice za pečenje glinena posuđa, a zemlju dovozi iz šume Marča. Lončari udruženi u ceh znali su ispeći i do 20 000 raznog zemljanog posuđa za domaće potrebe i za prodaju na sajmovima. Ceh je obrtnicima osiguravao sirovine, propisivao uvijete rada, ali i sigurnost na poslu i zaradu. Tijekom 19. stoljeća država sužava cehovsku autonomiju, zatim manufaktura, pa onda jeftinija industrijska roba potiskuje s tržišta obrtničke proizvode. Kad su se cehovi raspali, obrtnici su ostali prepušteni sami sebi u surovoj borbi za tržište. Neki su obrti propali jer njihova roba nije više bila u modi, tako da danas u Ivanić-Gradu nema ni jednog lončara.

Isto se može govoriti i za Posavske Brege, selo koje je od Ivanić-Grada udaljeno samo 4 km. Osim osnovnog zanimanja: zemljoradnje i stočarstva, seljaci su se veoma rano počeli baviti i dodatnim zanimanjima kao: stolarskim, krojačkim, kolarskim, kovačkim i lončarskim. O ostacima nekadašnjeg života govore nam sačuvani poneki zemljani predmeti, kao i kazivanja starih pripovjedača kako su Prunice, dio naselja koji se nalazi na ulasku u Brege s autoputa, bile grnčarsko (lončarsko) naselje. U njoj su desetljećima lončari marljivo gradili zemljano posuđe koje su prodavali ne samo u Bregima već i u širem zavičaju. Početkom 20. stoljeća lončarskim zanatom se bavila 21 obitelj, a među njima najpoznatija je bila lončara Ivana Zetice. Budući da zemlja u Bregima nije bila pogodna za lončarke izrađevine, zaprežnim kolima se dovozila iz Stare Marče. O tim davnim lončarskim vremenima svjedoče nam i danas sačuvani stihovi za stanovnike ovog breškog kraja: «Pruničari sami su lončari!».

Nekad regionalno poznate grnčarske radionice u starom Ivaniću, među kojima je gotovo legendarna ona obitelji Haman, ugasile su se i posve nestale.

Literatura:

- Deželić, Đuro Stjepan; Ivanić-Grad, spomenica izdana uz otkriće spomen ploče Đuri Stjepanu Deželiću, Ivanić-Grad, 1931.
Kauzlarić, Nevenka; 110 godina vatrogastva, Ivanić-Grad, 2003.
Knjiga osnivanja »Prothocola», Kutinska obrtnička knjiga, Kutina, 1845.
Moslavac, Slavica; Tradicijski obrti u Moslavini, II. dio, Kutina, 1990.
Moslavac, Slavica; Tradicijski i drugi kutinski obrti, Zrcalo, podlistak Ogranka matice Hrvatske Kutina, Moslavački list br. 3, Kutina, 1996.
Martinović, Zvonimir; Lončarstvo u Petrinji, Petrinja, 2002.
Rajičić, Mihajlo; U kolu zajedništva, Novo selo - Posavski Bregi, Šabac, 1983.
Mrgić, Katica; Petrinjsko lončarstvo, Pučki kalendar sisačko-moslavačke županije za 2000. g. godište I., Bjelovar, 1999.
Šigir, Mirjana; Umjetnička radionica obrta »Agapa», (prospekt)
Vinšćak, Tomo; Tradicija umire uz Dionizovu pjesmu, Kaducej, Obrtništvo 2001., br. 10, Zagreb, 2001.

Muzej Moslavine

Kutina

E-mail: smoslavac@muzej-moslavine.hr

Slavica Moslavac: TRADITIONAL CLAY POTTERY

In the towns and villages of Sisak-Moslavina County and a part of Zagreb County even today we can find a clay pottery which is used for the preparation and preservation of food. In times gone by, in village a house fireplace, the food was cooked in pots made of unglazed clay, the bread was baked in special brick ovens. Under a clay top cover*, beside the bread, people roasted meat, potatoes and baked the cakes.

The clay pots were handmade; the potters shaped the dishes in a traditional way, without a pottery wheel. Throwing clay dishes on a pottery wheel is a newer tradition. The potters made unglazed and black glazed ceramic objects. The quality and the color of the ceramics depended upon practising the techniques of baking the clay.

In Petrinja, a well known pottery town there was formed a pottery guild in the year 1775, thanks to the endless source of clay that was thought of as the best by many potters and sculptors in ex Yugoslavia.

This quality clay was dug in the area between two rivers - the Kupa and Drenčina, at the end of Gaj's Street, in a location named čeret. Petrinja's potters threw the clay in the manner of the Bohemian potters, by using a piece of leather while the potters in the South, took over the method from the Greeks, who had shaped the clay with their fingers, without the use of any tools.

The most famous families of potters, mentioned since 1852 and onwards were: Križanić, Stanešić, Gener, Ivančan, Mažić, Belčić, Pavković, Pejaković, Plahutar. By the middle of 19th century the guild counted up to 88 master workshops. However by 1941 there were only 7 operating workshops. By the end of World War II, there were only 5 workshops and they were the members of the First Craftsman's Community. Each craftsman had his own piece of land nearby the river Kupa, which he had dug and prepared by hand. He had his own market, which had been divided strictly between the potters.

Today, in the town of Petrinja lives the last potter, Mato Stanešić. Out of many kinds of pottery, various clay dishes, green and yellow pieces for closed fireplaces, Mato Stanišić is the most famous for his Petrinja's guild pot, i.e., a clay container (39 liters) for carrying water, wine or brandy into the field to the workers. On the surface, it is adorned with all the ornaments of the potter's trade, with Petrinja's Coat of Arms and the text of folk songs like You, Narrow Paths of Petrinja and Twisting White Vines. These clay containers known as stucka are an example of a souvenir of the town of Petrinja with characteristic traditional insignia, about two and a half centuries old.

By the middle of XIXth century, Kutina was a strong trading centre. In The Museum of Moslavinaa chest dating from 1845 is kept there. It once belonged to the Potter's Guild. The chest used to contain valuable documents, the original Guild Charter and the Seal, as evidence of organized handicrafts and markets in the Kutina vicinity.

In The Book of Protocol there was recorded 120 craftsmen - the founders: saddlers, blacksmiths, tailors, bootmakers, cartwrights, carpenters, cabinetmakers, barrel makers, farriers, hatters, butchers, gunsmiths, bakers and potters. Out of the previous 19 potters or potters' widows, today in Kutina and the vicinity there is no potter at all, while during the sixties of XXth century there were two of them.

Moslavina pottery was made out of domestic white and grey clay using the mechanical potter's wheel being foot-operated. The most common pottery were pots, bowls, cups, pitchers, mugs, jars, strainers, cheese colanders and pans. Potters drove the clay they had dug to their workshops on animal-drawn carts, dried it so it would not be too wet, cleaned it from dirt and other impurities, crumbed it by pounding it using their hands or hand mixers, putting it on a wooden table where it was rolled and kneaded until it became smooth and soft enough. If the clay was too greasy, sand had to be added into the mass.

*pekva, or cloche, meaning "bell" in French. Method depends on trapped steam from the dough to create a perfect crust. A clay pot has the added benefit of being porous, so moisture is trapped, but also conducted away from the surface as the bread bakes. (op.p.tr.)

The potters used very simple wooden tools, shaped as three or four sided knives and a wet rag. The object had to be formed out of one clump of clay, starting from the bottom, the sides pulled up to the required height, which depended upon the size and shape of the item itself. Toothed adornments were added later. Once the pot had been modeled and adorned, it had to be dried on a rafter above the stove or in the sunshine. After the drying period the pot had to be baked in the potter's stove. The stove was built from hazel tree boughs, bricks and clay shaped as an irregular dome. On the front side there was an opening for feeding the furnace and the objects were put into the stove through another opening on the top, before the fire was lit. The pottery had to be baked for 6-8 hours and had to remain in the stove for another half of a day to cool down. Afterwards it was glazed on either the inner or outer side.

The potters manufactured goods for the needs of their villages, had it driven by an animal-drawn carts throughout the county and exchanged it for corn (the twice repleted volume of the pot with corn). This way of bartering remained until the sixties of XXth century. Unfortunately, Kutina's potters cannot be mentioned among the well known and recognized craftsmen because of the insufficient quality of the clay in this part of Moslavina. Potters from Croatian Zagorje and Posavina brought their pottery to the market in Kutina.

While Kutina built its status of a market place by the middle of XIXth century, the town of Ivanić-Grad had already been a well known and significant location for the activities of craftsmen and had a famous market place. By the beginning of the XIXth century, Ivanić-Grad had 127 craftsmen associated in 4 guilds, and the guild of potters was a strong club indeed. To prove that, today in Ivanić-Grad there is Potter's Street. Along the street, behind their wooden houses, the potters used to line up the stoves for baking the pottery, the clay was brought from the forest of Marča. The members of Ivanić-Grad's potter's guild baked up to 20 000 pieces of different pottery for the needs of domestic market and for sale in other markets. For its members, the guild secured the raw materials, made the rules of production, but also the safety at work rules, as well as the wages. During XIXth century by its laws the country had narrowed the guild's autonomy, then started the manufacturing type of production, then the introduction of cheaper industrial merchandise. This lessened the need for the handcrafted articles.

After the disintegration of the guilds, the craftsmen were on their own in a cruel battle for markets. Some of the trades ceased because their products were not in fashion any longer, so in Ivanić-Grad today there is no potter at all. The regionally well known potter's workshop of the family Haman has been extinguished and disappeared.

The same can be affirmed for Posavski Bregi, a village 4 km South from Ivanić-Grad. Beside their basic occupation: agriculture and livestock farming, the villagers started to produce their own articles, so they became carpenters, tailors, wheelwrights and potters. This way of living we can be learnt from the remains of the pottery and the sayings of old tellers about life in Prunice, a part of the village at its entrance from today's motorway side, which was the potters' community. Over the decades, the potters of Prunice were producing pottery which they were selling not only in Posavski Bregi, but in a wider region as well. At the beginning of XXth century, 21 families were producing clay dishes and the most famous was the family of Ivan Zetica. Since the earth in Posavski Bregi was not good enough for the production of pottery, by animal-drawn carts it was brought from Old Marča. Referring to those old days there are still verses preserved, telling of the inhabitants of Prunice as potters, only.

Glazbeni vrc

starost je otkupila nam misli
iz kojih je ispupilo sjeme
živo drvo na suncu i kiši
jedan oltar za buduće vrijeme

tu još sjedi, lica naborana
sav u kretnji koluta i kruga
pogleda za zemlju prikovana
kao njen gospodar, pa i sluga

to je čovjek, u ruci mu jesen
a oko njeg posude od gline
notni zapis neke stare pjesme
utkan osta u nabore njine

Irena Delišimunović

A music pitcher

old age has taken our thoughts
from which the seed sprouted well
a live tree in sunshine and rain
an altar for a future spell

here he is seated with his wrinkled face
his whole body moving at the wheel
to the soil has rooted his glance
he is its lord, and its servant, still

he is man, in his hand is autumn
around him pots made of clay
music of some old song's wisdom
becomes imprinted within them to stay

Prevela/Translated by D.VRožić

Kasni sati

ko da moli sklopio je ruke
pred tim blagom što ga svugdje ima
kasan sat je, a pod jednim oknom
neprimjetno kunjala je zima

iz dlanova vrijednih siplje znanje
od djedova uzeto za dara
nježno mazi uspomena granje
usred noći na dnu kalendara

grumen zemlje tad će oslobodit
u vrč neki, tanjur ili vazu
u tom kasnom satu mimohodit
bez koraka ponajljepšu stazu

jer u svome putovanju
što mu biva sestra, brat i majka
od zemlje je uzimao mnogo
i na koncu zemlji on se vraća

u naslijede ostavlja tek kolut
od lončarske duše gorostasne
nekom svome, vrtuljak za misli
uljuljane u te sate kasne

Irena Delišimunović

At late hour

folding his hands as if praying
in front of the riches around him
the winter lurked drowsily
at a late hour under one window

from his palms knowledge streams
taken as a present from his forefathers
tenderly he caresses twigs of memories
at midnight, at the bottom of the calendar

then a clump of soil he will release
into a jug, pitcher, plate or vase
at that late hour marching past
without steps over a most beautiful path

because of his loneliness this trip
is his sister, brother, mother's soul
all he has taken with his strong grip
he will return to the earth after all

to heritage he leaves the potter's wheel
of his gigantic potter's soul
to someone of his own, thoughts to reel
rocked into such a late hour

Prevela/Translated by D.VRožić

**MEĐUNARODNI HAIKU NATJEČAJ NA
ENGLESKOM JEZIKU**

**INTERNATIONAL CONTEST FOR
HAIKU IN ENGLISH**

Marinko Španović

RIJEČ SELEKTORA

Od nekih dvjestotinjak haikua od 57 autora, u prvom sam čitanju odabrao haikue od 25 hajjina koja su me u prvi mah zabljesnula svojom inventivnošću, meditativnošću, dimenzionalnošću, originalnošću i ostalim ŠĆUovima koja postoje u haiku svijetu i koja produbljuju razumijevanje među pjesnicima svih paralela i meridijana. Sve te haikue odabrao sam za zbornik i krenuo u drugo čitanje. Bilo je vraški teško od vrlo dobrih haikua odvojiti odlične, a još k tome izdvojiti i majstorske (naravno sve je to subjektivno i opet sve to moraš začiniti objektivnošću) kojih je na ovom natječaju bilo desetak koje sam snažno osjetio. Bolje da su me fakirima na čavle stavili nego odabratи tri nagrade. No ipak sam u trećem čitanju odabrao pet haikua koja će biti nagrađena jer su oni u svakom slučaju i na svim natječajima zaslужili biti nagrađeni u tom našem divnom, vrlom haiku svijetu. S ovim bi se zasigurno složio i A. Huxley?!

Posebno bih se osvrnuo na 1. nagrađeni haiku koji je toliko plastičan i dimenzionalan da se od njega može sagraditi CIJELI SVIJET. Može ga se čitati i slušati sa sviju strana i doživljavati na bezbroj načina, a da se ISTINSKA LJEPOTA I LJUBAV ne mogu potrošiti...

2. nagrađeni haiku mi je toliko blizak po svojoj meditativnosti da bih svima mogao preporučiti, jasno uz pravilno disanje i kucanje srca osluškivanje valova uz žubor omiljenog piva po mogućnosti hladnog...

3. nagrađeni haiku THICK FOG je izvanredan primjer gdje u pravom istinskom haiku ne vrijede neki zakoni fizike, pa nam tako mogu odjednom nestati i dvije ceste u kapljicama magle. To je haiku carolija i jedina istina...

U haiku STORM OVER vidi se kako i Sizifov posao može postati zanimljiv, jer je doživljen na vrlo duhovit način...

Haiku ON THE BATTLEFIELD je usitnu jedan potresni primjer kad je čovjek još uvijek i jedini prisutan na ovome svijetu pa makar ga bilo i pola obraslog mahovinom...

Sve ostale majstorske haiku možete pronaći u počasnim priznanjima pa mi možete prigovoriti na izboru. Još jednom, puna hvala svima koji su sudjelovali na natječaju i obradovali me svojim pjesmama.

U Samoboru, 30. kolovoza 2010.

A WORD FROM THE JUDGE

In the first reading I chose haiku by 25 haijins, out of 57 authors and about 200 haiku. These first 25 inventive and meditative haiku flashed at me with their originality and dimensionality, which appear in the haiku world, and engender the understanding among the poets from all parallels and meridians. Them I chose for publishing in the joint collection and then started the second reading. It was very difficult to separate excellent haiku from among very good ones, and then pick out the masterpieces (of course, all of this is subjective and then, I have to be objective as well). At this contest I felt very strongly about 10 haiku. It would be better they put me onto a bed of nails than to have to pick out the best three poems to be awarded. In my third reading I chose five haiku to be awarded, because they all deserve an award in any case and at any contest in the world. I think A. Huxley would agree in this instance with me!

I would like to put down some thoughts about the haiku which I gave the Grand Prix. This haiku is very formative and dimensional; one can build the WHOLE WORLD upon it. One can read it and listen to it from all sides and experience it in countless ways without using up any of the TRUE BEAUTY AND LOVE...

The haiku that won second place is very close to me by its meditativeness and I can recommend, of course with correct breathing and heartbeat, listening to the murmuring waves with one's favourite beer, cold if possible...

The haiku THICK FOG, in third place is an excellent example where in a really true haiku the principle of physics do not count, so at the same moment, two streets can disappear in the drops of mist. It's a magical haiku magic and the only truth...

In STORM OVER we can see the Sisyphus' job may be interesting, because it's experienced through a very humorous way of thinking...

The haiku ON THE BATTLEFIELD is a truly shocking example, man being the only one present on this planet, even overgrown with moss...

All the other wonderful haiku you may find in honourable mentions and you may give your objections. Once again, thanks to all who sent their haiku, gladdening me with their poems.

*In Samobor, 30 August 2010.
Marinko Španović*

GRAND PRIX / PRVO MJESTO

her face
in my whisky
the moon floats

njeno lice
u mom viskiju
plovi mjesec

Chen-ou Liu, Canada

SECOND PLACE / DRUGO MJESTO

Silent night
but two sounds -
waves on rock and Quaff beer

Tiha noć
al dva zvuka-vali po hridi
i ispijanje piva

Karthik Rajamani, India

THIRD PLACE SHARED EQUALLY / TREĆE MJESTO RAVNOPRAVNO DIJELE:

on the battlefield
I find half a button
slimed with moss

na bojišnici
nadoh pola puceta
obraslog mahovinom

Patricia Prime, New Zealand

Thick fog -
both roads disappear
at the crossroads

Gusta magla -
obe ceste nestaju
na raskrižju

Slavko Sedlar, Serbia (1937.-2010.)

storm over
sweeping my neighbor's
leaves back to his yard

prestala oluja
metući susedovo lišće
natrag u njegov vrt

Sasa Važić, Serbia

HONOURABLE MENTIONS / POČASNA PRZNANJA

visit in asylum -
two turtle doves
on the sill

posjet umobolnici -
dvije grlice
na prozoru

Cezar-Florin Ciobic , Romania

In the market
on the plums for sale
the first hoar-frost

U tržnici
na šljivama za prodaju
prvi mraz

Adina Enachescu, Romania

date
lovers look at themselves
in their sunglasses

čvenk
ljudavni se gledaju
u sunčanim naočalama

Željko Funda, Croatia

rains released-
the sun riding
bareback

prestaše kiše -
sunce jaše
neosedlano

Darrell Lindsey, USA

after the party
the tick tock
of the clock again

nakon domjenka
opet taj tik tak tik tak
zidnog sata

Catherine Mair, New Zealand

skylark's trill -
the postoperative scar
on her neck

čurlik ševe -
postoperativni ožiljak
na njenom vratu

Jacek Margolak, Poland

stars appear -
on field the sowers
are dinnig dew

pale se zvijezde -
sijaći u polju
večeraju rosu

Victoria Fatu Nalatiu, Romania

Filling a wheelbarrow
with the raked leaves -
a pregnant woman

Puneći tačke
pograbiljanim lišćem -
trudnica

Predrag Pešić - Šera, Serbia

lovers dining
in the open air with
a slice of the moon

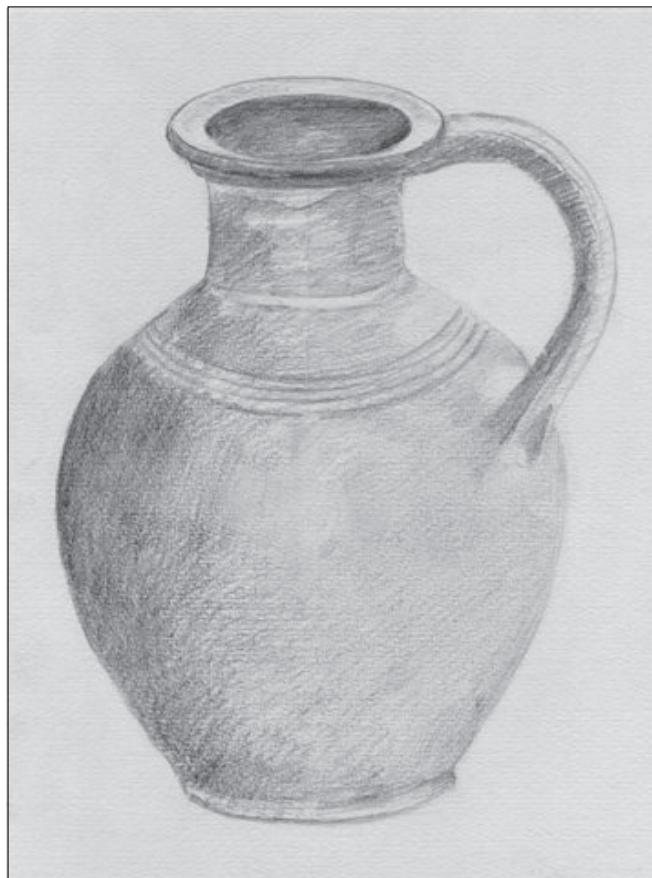
na otvorenom
večeraju ljubavnici
s kriškom mjeseca

Keith A. Simmonds, Trinidad & Tobago, West Indies

lonesome tonight -
through the window
the wailing of cats in love

osamljen noćas -
kroz prozor vrištanje
zaljubljenih mačaka

Frans Terryn, Belgium

CHOICE OF HAIKU / UŽI IZBOR

between no mans land
and the fun fair
the razor wire fence

između bespuća
i lunaparka
bodljikava žica

Margaret Beverland, New Zealand

Bringing
his daughter home
cherry blossom

noseći
kći kući pjevajući
cvat trešnje

Owen Bullock, New Zealand

rough sea
the cries of gulls raise
heavy waves

burno more
krici galebova dižu
teške valove

Ljubomir Dragović, Bosnia and Herzegovina

a single star -
cold rain
pelts the roof

jedna jedina zvijezda -
lije ko iz kabla
hladna kiša

Seren Fargo, USA

a grass snake
escaping into
my thought of it

bjelouška
pobježe u moju pomisao
na nju

Anatoly Kudryavitsky, Ireland

Harping on the same string,
the beggar child beseeches
a helping hand

Svirajući jedno te isto
prosjačić preklinje
svaku pomoć

Vasile Moldovan, Romania

autumn odyssey
a ladybird enters the
swallows' nest

jesenja odiseja
božja se ovčica seli
u lastavičje gniazdo

Mary O'Keeffe, Ireland

Ripen wheat-
I pick up a bunch of ears
for my mother's soul

Zrelo žito -
ubirem buket klasja
za majčinu dušu

Oprica Padeanu, Romania

war memorial
in the trumpets of daffodils
flea beetles

ratni memorijal
u trubama narcisa su
skočibube

John Parsons, UK

Shadow of my pen
follows my words-
candle flickers on a rainy night

Treperi svijeća
u kišnoj noći - sjena olovke
prati riječi

Karthik Rajamani, India

Translated by Marinko Španović

We thank the poets who sent their haiku to the contest:

The haiku contest Kloštar Ivanić 2011 is open and will close on May 31, 2011.

Photo by Jasna Romich Jurički

šapat valova
osluškuje sapeta
barka na žalu

bounded on the shore
a boat listening to
the murmur of the waves

Jasna Romich Jurički, Zagreb

HRVATSKI KNJIŽEVNI JEZIK - ODRASLI

CROATIAN STANDARD - ADULTS

Sudio / Judged by Dubravko Korbus

Na ovogodišnji natječaj svojim radovima odazvalo se 74 autora sa 245 haikua.
This year we received 245 haiku by 74 authors in the Croatian language.

1. nagrada / 1st Prize

pored tržnice
čovjek i pas čekaju
da glad nestane

nearby a green market
a man and dog waiting for
the disappearance of hunger

Marija Maretić, Žminj

Tržnica je oduvijek, u svakom gradu na svijetu, mjesto s najvećom izmjenom životne energije i mjesto s najviše užurbanosti, aktivnosti i živosti. Tako je i s ovom tržnicom, ali autor se ne fokusira na nju, već na ono što je pored nje. Čovjek i pas ovdje su protuteža toj živosti. Oni stoje po strani struje života. Potpuno su pasivni i ne sudjeluju u ničemu. Ništa ne prodaju niti bilo što kupuju. Nikome se ne nameću niti ikome smetaju. Dobro znaju gdje je njihovo mjesto i jednostavno čekaju. Na ostatke i otpatke kojima će na kraju utoliti glad i preživjeti.

Riječ čovjek ključna je u ovom haiku i izdiže ga na višu dimenziju, dajući mu veliku težinu i vrijednost. Autor ne govori o nekom bezličnom prosjaku ili skitnici, već suošjeća s čovjekom koji u životu nije imao sreće. Ne pada u zamku procjenjivanja i ne sudi mu nego mu radije daje nužno potrebnu ljudskost i dostojanstvo na koje ima pravo kao i svi mi ostali. Vrlo je važno pri tome da taj čovjek ima i psa. Dakle, ima nekoga o kome se čak i on može brinuti i kome može pomoći, što mu daje dodatnu vrijednost i u vlastitim i u našim očima.

Autor je izvrsno uspio istaknuti temeljne ljudske osjećaje i potrebe kao što su suošjećanje, ljudskost i dostojanstvo, pri tome izbjegavši suvišnu patetiku i sažaljenje. I upravo je u tome najveća vrijednost ove izvanredne haiku pjesme.

Green markets have always been, in every town in the world, a place with the biggest exchange of life energy and the place with the most rush, activity and vivacity. So it is with this market as well, but the poetess has not been focused on the market. Her haiku talks about what happens by its side. The man and the dog here are a contrast to that vivacity. They are apart, aside from life's stream. They are entirely passive and do not take part in anything. They are not selling or buying anything. They do not intrude and are not in anybody's way. They know where they belong and simply wait. Wait for the remnants and waste of the market where they will finally appease their hunger and survive.

The word man is essential for this haiku and raises him to a higher dimension, giving him severity and value. The poetess is not speaking about an impersonal beggar or a vagabond, but she sympathizes with the man who has had no luck. The authoress has not fallen into the trap of judging but she is giving him necessarily needed humanity and dignity, which he has the right to, just like every other man. It is very important for this man to have a dog. He has somebody he can take care of and give his help, which gives him an additional diligence in his own and in our eyes, as well.

In this haiku the poetess has successfully emphasised the basic human feelings and needs such as sympathy, humanity and dignity avoiding too much apathy and compassion. And here lies the biggest merit of this extraordinary haiku.

2. nagrada / 2nd Prize

vatra pucketa,
starica odgovara
pozna jesen...

crakling of fire,
an old lady answering
late autumn

Zdravko Kurnik (1937-2010.)

Ugodaj u ovom haiku zaista je lijep. Vatra pucketa... ima li što ljepše od pogleda na rasplamsanu, pucketavu vatu u kasnu jesen, bilo prirode bilo ljudskog života? Da, vatra je na kraju životnog puta, kada ostanemo sasvim sami, zacijelo najbolji i najugodniji partner za razgovor. Donosi toplinu grijući dušu i tijelo i održava naš um u svjesnom stanju, neosjetno ga uvodeći u posljednju i konačnu mijenu u životu. A upravo to i jest njen pravi zadatak. Vatra je oduvijek bila simbol promjene i transformacije. Ona je ta koja otvara vrata prema božanskom, onom drugom svijetu. Jedino što čovjek treba učiniti da bi sigurno otišao je... prepustiti joj se i s povjerenjem odgovoriti na njen poziv.

This haiku consists of a pleasant mood. Crackling of the fire... Is there anything more beautiful than to gaze at a flaming fire in the late autumn of either Nature or a man's life? Yes, fire is at the end of life's way. And when we are all by ourselves, alone, it's our best and most likely, our most pleasant partner for a conversation. It brings heat warming our soul and our body, it keeps our mind conscious, imperceptibly leading us to the last and final phase of earthly life. And just that is its real assignment. Fire has always been a symbol of change and transformation. It opens the door towards something godly, that other world. The only thing a man has to do in order to leave safely is... surrender and reply to its invitation with trust.

2. nagrada / 2nd Prize

Ni daška!
Dimnjak u miru prede
svoju paučinu.

Not a whif of wind!
Chimney weaving its cobweb
in silence.

Ljerka Petrović, Ivanić-Grad

Nigdje ni daška. Noć je. Sve je nepomično i potpuna je tišina. Niti onaj koji prede paučinu ne narušava ovaj sveopći mir. A sad, je li to dimnjak ili... uopće nije važno, zar ne? Važno je samo opustiti se i uživati u smirenju što nam ga donosi ovaj prelijepi haiku. Osjetiti taj predivan osjećaj mira i tištine i u sebi pokušati ispresti svoju paučinu...

Not a whif of breeze. It's night. Everything is steadfast and silent. Not even the one who is weaving the cobweb can disturb this all out peace. And now, is it the chimney? It is not important, not really. The only important thing is to relax and enjoy the peace brought on by this very nice haiku. To feel the emotions of tranquility and silence, try to weave the cobweb into one's own soul...

2. nagrada / 2nd Prize

zov jelena
bez ikakvog odgovora -
jesenski vjetar

roar of the buck
with no reply -
autumn wind

Marinko Španović, Samobor

Kasna je jesen. Pokušaj dozivanja nekog tko bi prekinuo usamljenost i smanjio strah i zabrinutost zbog nadolazeće zime nije donio očekivan rezultat. Odazvao se tek vjetar. Hladan jesenski vjetar koji nipošto nije poželjno društvo ni utjeha. Donosi samo zle slutnje jer on je jezovit glasnik zime i svega onog što uz zimu ide.

Haiku je vrlo lijep, naročito zbog kraja koji ništa ne određuje niti daje konačan odgovor. A opet... sve je rečeno. Sve zavisi od toga kako će si čitatelj protumačiti ovaj jesenski vjetar.

Late Autumn. Calling somebody who would stop the feeling of loneliness and lessen fear and anxiety because of the ensuing winter did not bring the expected result. The only answer came from the wind. A cold Autumn wind which is not desirable company nor consolation. It brings veiled suspicion only because it is an eery emissary of the winter and all that accompanies it.

It is a good haiku, especially because of its end which gives no conclusion nor a finaly answer. And yet... everything is told. It all depends on the reader's interpreration of the Autumn wind.

3. nagrada / 3rd Prize

crvendać i kos
svaki na svom jeziku
razgovaraju

a robin and blackbird
each on its own language
in conversation

Franjo Hrg, Ivanec

Proljeće je! Stigli su sunce i toplina i svi su uzbudeni i dobro raspoloženi. Posvuda oko nas odzvanjaju radosni tonovi. Pjesma se čuje sa svih strana. I pri tome nije uopće važno tko govori kojim jezikom. Glasovi svih bića u prirodi ujedinili su se u jedan univerzalni, svima razumljiv jezik. Jezik proljeća. Jezik novog života i stvaranja.

Haiku s radosnim ugodajem i natruhom humora i smijeha koji idu uz rađanje proljeća.

It's springtime. Sunshine and warmth have entered our lives and people are in a good mood, everyone feels well. Around us are sounds of merry tones. Sounds of songs come from around us. And it is not important what language is spoken. Voices of all creatures in nature united into one universal language, understood by all. It is the language of the Spring. The Language of a new life and creation.

It's haiku with a merry mood, a sign of humor and laughter which encounter the birth of the Spring.

3. nagrada / 3rd Prize

sučelice
u noćnom razgovoru
malo i veliko srce

face to face
in a night talk
a little and big heart

Dejan Pavlinović, Pula

Ovaj haiku meni osobno je vrlo blizak jer imam četvero djece. I sam sam često puta znao noću držati usnulo dijete u naručju i u potpunoj tišini razgovarati s njime. Naravno, u ovim noćnim razgovorima nema na glas izgovorenih riječi. Komunicira se samo nježnim dodirima, otvorenim srcima i lijepim osjećajima. Čistom i bezgraničnom ljubavlju i pažnjom koje uvijek na kraju donose unutarnje ispunjenje i beskrajnu sreću.

This haiku is very familiar to me personally, because I'm father to four children. I myself used to holding a sleeping child in my embrace and have conversation in stark silence. Of course, in this night chat, there no words told aloud. Communication goes on only with tender touches, open hearts and nice feelings. With clean and endless love and attention which in the end always bring inner fullness and endless happiness.

Žute oči
u crno-bijelom svijetu.
Mačak u snijegu.

Žute oči
u crno-bijelom svijetu.
Mačak u snijegu.

Yellow eyes
in a black and white world.
A tom-cat in the snow.

Mirjana Miljković, Zagreb

POHVALE / HONOURABLE MENTIONS

gdje je sjedila
stara gospođa s psom
prazna klupa

in the place where
sat an old lady with a dog
an empty bench

Ana Dolenec Truban, Zagreb

zvjezdano nebo
njiše se prosuto
po gladini

a starry sky
swaying scattered over
the smoothness

Julija Ivić, Zagreb

krik galeba
prekrojio noćni mir
u krpice jutra

a seagull calls
alters the night's silence
into rags of morning

Nada Jačmenica, Sveti križ Začretje

kombi stao
miris svježeg kruha
nastavlja zrakom

delivery van stopped
sweet smell of fresh bread
goes on

Zdravko Kurnik (1937-2010.)

britki sjeverac
spustio je planinu
sve do krovova

a sharp North wind
lowered the mountain
all the way to the roofs

Boris Nazansky, Zagreb

noge u lavoru
ljetno očijukanje
starijih parova

feet in the wash basin
summer coquetry
of older couples

Ivan Pahernik, Zagreb

duga noć
šum vode govori
ono što misli

a long night
murmur of the water speaks
what's on its mind

Ankica Dmejhal, Zagreb

sunčano jutro
nemiran vrat patka
glumi kameleona

sunny morning
restless neck of the duck
acting as a chameleon

Stanko Petrović, Ivanić-Grad

rame djevojke
sive mačje capice
na tetovaži

a girl's shoulder
grey kitten's paws
as tatoo

Zlata Bogović, Varaždin

dva stara hrasta
udružila se
u jednu krošnju

two old oaks
solidified into
one single tree top

Smiljka Bilankov, Zagreb

krišom ulazi
kroz puknuto staklo
miris proljeća

entering stealthily
through a broken window pane
fragrance of the spring

Jelena Kolarec, Zaprešić

gole gredice
na zahuktalom suncu
čekaju sjeme

empty vegetable beds
in the hot sunshine
wait for the seeds

Antun Stjepan Prević, Radovan

samotna šetnja
hod upleten u krošnje
golih stabala

a lone walk
steps woven into the crowns
of naked trees

Ivan Nadilo, Metković

jesenja večer
dok se penjem uz stube
škripe koljena

autumn evening
while I climb the steps
my knees crackle

Tomislav Maretić, Zagreb

prazna crkva
prašina svjetluca
u zraku

an empty church
the dust shines
in the air

Željko Funda, Varaždin

žbicama kotača
škripeći melje prašinu
stari bicikl

an old bycicle
crackles and grinds the dust
with its wheel spokes

Božena Zer nec, Krapina

IZABRANI HAIKU / CHOICE OF HAIKU

Mirta Abramović, Đakovo

jesen na
prozoru kapima
kiše

autumn on
the window panes in drops
of rain

Ljerka Antonić, Osijek

nebeska ravnica
razbacani jastuci
plavo ošlingani

a heavenly valley
scattered pillows
needlepointed with blue

Ladislav Babić, Čakovec

žutokljuni crnoper
se brčka
pršti tisuću sunaca

yellowbeaked blackbird
in puddles
scattering a thousand suns

Smiljka Bilankov, Zagreb

utrkuju se
mlade lastavice
s nabujalim potokom

having a race
young swallows
with a rain swollen stream

Zlata Bogović, Varaždin

otvoren prozor
cijelu noć se šulja
ljetna vrućina

an open window
summer heat stalks
the whole night

Janko Bučar, Zagreb

djevojka na plaži
sunce obasjava obalu
šuma gori

a girl on the beach
sun shining over the shore
forest on fire

Sonja Buljević, Buje

mlad vjetar
zapleo kose
u mokino rublje

a young wind
tangling its hair
into mother's laundry

Silvija Butković, Đakovo

na prozoru jutro
protegnulo se sunce
s krova na krov

morning in the window pane
the sun streched
from roof to roof

Ankica Dmejhal, Zagreb

lavež u selu
tragovi u snijegu
uplašena lica

barking in the village
traces in the snow
frightened faces

Ana Dolenec Truban, Zagreb

na plimnom valu
padaju i dižu se
blistave zvijezde

on the flowing wave
falling and raising
the shiny stars

Nevenka Erman, Žminj

studeno jutro
injem obavijena
krhka grančica

a cold morning
a brittle twig wrapped
in hoar frost

Dean Ganza, Zagreb

nemiri ljeta
na površini kože
postaju vulkan

summer's unrest
becomes a volcano
on my skin

Goran Gatalica, Zagreb

nimfa ljepote
skrilo se plavo svjetlo
u maloj spilji

nymph of beauty
a blue light hid
in a small cave

Anica Gećić, Zagreb

pod stoljetnom vrbom
ples mlađih grančica
s proljetnim vjetrom

under an old willow
dance young twigs
with a spring wind

Ivana Glogović Klarić, Opatija

pun mjesec
i njenog nago tijelo
u moru

full moon
and her nude body
in the sea

Ivan Godina, Zagreb

skočivši iz vode
riba na površini
nacrtala krugove

out of the water
a fish in jump drew
circles on the surface

Ivanka Gojtan-Prodanović, Zagreb

proljetna kiša
rascvjetali kišobrani
hitaju ulicom

spring rain
blossoming umbrellas
rushing along the street

Slavica Grgurić-Pajnić, Delnice

žute glavice
prosula kamilica
mirisom čaja

yellow heads
chamomile scattered
fragrance of the tea

Franjo Hrg, Ivanec

četiri mačka
nijemo konferiraju
na vrelom suncu

four tom-cats
in dumb conference
in the hot sunshine

Stela Hrvnjčec, Zagreb

mirisni buket
došao sa susjedom -
otišli moljci

a fragrant bouquet
came with my neighbor -
the moths left

Ana Ivelja, Zagreb

brončani spomen
za pjesnika projaka
na glavnom trgu

a bronze statue
for a poet - beggar
in the main square

Julija Ivić, Zagreb

jesenji vjetar
zašumio lišće i
odnosi ga sa sobom

autumn wind
rustles among the leaves
taking it away

Nada Jačmenica, Sveti križ Začretje

dva kišobrana
veselo čavrljaju
mokra u zraku

two umbrellas
chatting merrily
all wet in the air

Ivica Jembrih Cobovički, Čakovec

Nebo u očima.
Po tome te prepoznaš
u moru

Sky in your eyes.
That's how I recognized you
in the sea

Ante Juretić, Repušnica

paukova nit
ziba kapljice rose
u rano jutro

a spider's thread
swaying the dewdrops
in early morning

Nada Kanižanec, Vrbovec

roj skakavaca
oko ulične svjetiljke
ljeto na kraju

a swarm of grasshoppers
around a street lamp
end of summer

Dino Karalić, Ivanec

nos pun mirisa
očekivane kiše
nakon sparine

nose full of scent
of the expected rain
after the swelter

Jelena Kolarec, Zaprešić

dok se ljubimo
ljuljaju se vrtovi
pod mjesečinom

while kissing
the gardens are swaying
in the moonlight

Evica Kraljić, Nova Gradiška

u koracima
putujućih oblaka
vrti se sunce

among the steps
of the travelling clouds
the circling sun

Zdravko Kurnik (1934-2010.)

za ljetne žege
starac znojem zalijeva
vrtno cvijeće

during the summer drought
an old man watering flowers
with his sweat

Tonka Lovrić, Split

tiho se
u krošnju bora
upliću bijela jedra

while sails
silently entangle in
the pine's crown

Ljiljana Lukačević, Ivanec

cvrčak u noći
mjesečina otkriva
klupu u mraku

a cricket in the night
moonlight uncovering
a bench in the darkness

Timjana Mahečić, Zagreb

sjena brijege
pretvara dolinu u
tamno jezero

the hilltop's shadow
changes the valley into
a dark lake

Vlatko Majić, Pag

zelena rijeka
s kamenom prelazi
u morsku plavet

a green river
passing over the cliffs
becomes a blue sea

Vjera Majstrović, Zagreb

miris lipa
jutros obgrlio
malu ulicu

scent of linden
embracing a small street
this morning

Marija Maretić, Žminj

pokošenu livadu
krase valjci sijena
stoka u staji

a mowed meadow
adorned by stacks of hay
cattle in the stable

Tomislav Maretić, Zagreb

dok obrezuje
živicu znojni susjed
uvlači trbušinu

while cutting the fence
my sweaty neighbour
pulls in his stomach

Duško Matas, Zagreb

ljjetni vjetar
njiše krošnju i sjene
nema svježine

summer breeze
swaying a tree top and shadows
no calm at all

Elfrida Matuč-Mihulja, Krk

šetam osmijeh
na nogama japanke
šeću mene

walking with a smile
on my feet flip-flops
walking me

Malvina Mileta, Labin

uskršnje jutro
crkva puna proljeća
i toplog kruha

Easter morning
the church full of Spring
and warm bread

Marela Mimica, Split

prostrano nebo
na pučini noć i odjek
pjesme s plaže

a large sky in the open
sea - the night and an echo
of a song from the beach

Ivan Mlačić, Zagreb

u tijeku igre
maestral prigrabio
loptu kupača

while playing
the mistral caught
a beach ball

Malvina Mileta, Nedišće

u dva oka
stane više od neba
sjene sjećanja

more than the sky
fills up two eyes
shadows of memories

Daniel Mohorović, Labin

Grad redovnika.
Prosjak prosi. Časna
 prolazi. Zaobilazi.

City of monks.
Beggar begging. A nun
passing by. Bypassing.

Ljudmila Milena Mršić, Ivanić-Grad

Jutro
kroz kameni zidić
izviruju zrake sunca

Morning
sunrays peep through
a stone wall

Ivan Nadilo, Metković

Srpanjska žega.
Hladovina kraća
za staru platanu.

July drought.
Shade is shorter
for an old plane tree.

Boris Nazansky, Zagreb

sunčev izlazak
sve su zvijezde pale
u dubok snijeg

sunrise
all the stars have fallen
into deep snow

Marija Novota, Lekenik

kroz sparinu
žagor - vrapci otkrili
zdjelicu vode

warbling through
the drought - sparrows discovered
a bowl with water

Tugomir Orak, Varaždin

Noć
krijesnica pokazuje put
mjeseču

Night
the firefly shows the way
to the moon

Valerio Orlić, Rijeka

pusta ulica
razigrano trčkara
dječji osmijeh

a deserted street
playfully running
a child's smile

Ivan Pahernik, Zagreb

miholjsko ljeto
u kosi prijateljice
srebrne niti

Indian summer
in my lady friend's hair
some silver threads

Dejan Pavlinović, Pula

nestali
u vlastitom sivilu
jesenji oblaci

disappeared
in their own grayness
the autumn clouds

Antonija Pedišić, Zagreb

poslije bure
čisto plavetnilo
galeb u letu

after the storm
a clear blueness
a seagull in flight

Sanja Petrov, Oprtalj

na morskoj hridi
između priljepaka
zalutali puž

on the sea cliff
among limpets
a wandering snail

Ljerka Petrović, Ivanić-Grad

Sparina
koža tone
u znoj

Sweatiness
the skin drowning
in the sweat

Stanko Petrović, Ivanić-Grad

u prvoj tmini
tek nježan dodir
prve zvijezde

in the first dusk
a tender touch of
the first star only

Zlatko Pochobradsky, Čabar

uronjen u zoru
otkucavam sunce
u sebi

dipped in the dawn
ticking of the sun
in me

Marija Andela Pogorilić, Rovinjsko Selo

u plićaku dijete
sjenom se poigrava
šeširić na glavi

child in a puddle
playing with its shadow
a hat on its head

Ivo Posavec, Koškovec

dolazi večer
sve više zvijezda je
na suhoj grani

evening
even more stars
on a withered bough

Ljerka Poštek Jelača, Ivanić-Grad

žena u crnom
njen pas veselo
trči grobljem

a woman in black
her dog runs around the cemetery
with joy

Jasminka Predojević, Zagreb

tisuće latica
usred gradskog vrta
zalijeva pas

thousands of petals
amidst a city garden
watered by the dog

Antun Stjepan Prević, Radovan

široka krošnja
puna crvenih boba
i dječjih tijela

a broad tree top
full of tiny red balls
and children

Vera Primorac, Viškovo

zima je
na kaminu u školjci
šapat ljeta

wintertime
in a shell on the hearth
the whisper of summer

Živko Prodanović, Zagreb

proljeće
stara magnolija
blista od radosti

the spring
old magnolia tree
shining with joy

Ljubomir Radovančević, Zagreb

kroz čamov lijes
slabo prodire
Mozartov Requiem

Mozart's Requiem
probing faintly through
the pine coffin

Mirjana Rajter, Brezovica

Bljesak sunca
u jezeru. Sjaj
u očima.

Sunshine
on the lake. Shine
int he eyes.

Slavica Sarkotić, Lekenik

u grane lipa
toči svoju samoču
kuća na osami

a lone house
pouring its loneliness
onto the linden's bough

Ivica Smolec, Velika Gorica

žuta pandžica
iz zrna žutog graha
prokljao je

a yellow paw
from a yellow bean
sprouting

Rudi Stopar, Sevnica

sve vrijeme žuto
žmirka semafor
prazna ulica

yellow all the time
a traffic light blinking
at an empty street

Nikola Šimić Tonin, Zadar

more u crti
kuglica sladoleda je
sunce na crti

the sea as a line
a scoop of icecream is
the sun on the line

Marija Škrlin-Vučina, Zaprešić

huče valovi
u silnom se bijesu
propinje more

roaring waves
the sea rises
in its fury

Marinko Španović, Samobor

Mala Gospa -
čak i ose pjevaju
na berbi portugisca

St. Mary's Day
even the wasps sing
at the grape harvest

Marija Špoljar, Zaprešić

krila galeba
u nemirnom letu
traže daljinu

seagulls' wings
in a restless flight
looking for distances

Željko Špoljar, Zaprešić

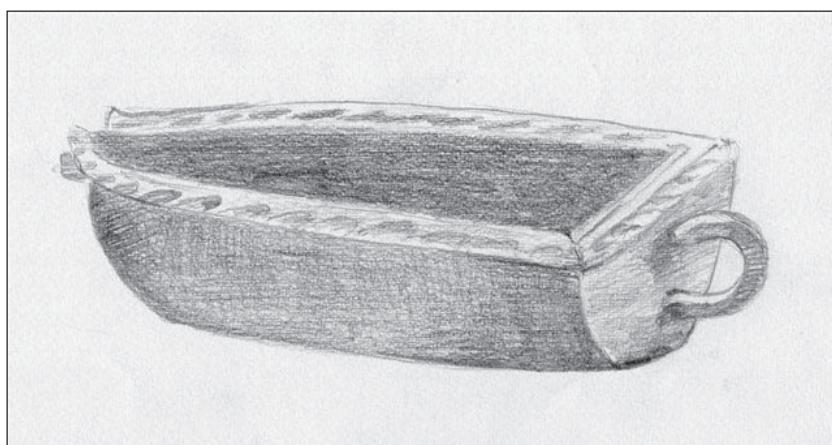
paučina
premošćuje prazninu
među granama

the cobweb
bridging the emptiness
among the boughs

Ljubica Šporčić, Sisak

sunčani akvarel
rastopljena duga
u vodi

a sunny aquarell
a melted rainbow
in the water

Silva Trstenjak, Štrigova

u mraku
svijetle
oči ljeta

in darkness
shine the eyes
of summer

Jadran Zalokar, Rijeka

novčanica na dlanu -
stisak ruke
još krepkiji

a bill in the palm -
handshakes
even stronger

Božena Zer nec, Krapina

posljednji kreket
u potrazi za vodom
u prašini puta

last croaking
in search of water
in the road's dust

Photo by D.V. Rožić

Dubravko Korbus, Ivanić-Grad

stara sirnica...
ima još par cijelih rupa
na krhotinama

old clay colander...
still few whole holes
among its fragments

**NATJEČAJ ZA HAIKU NIZ
TEMA: LJETO**

**CONTEST FOR A HAIKU SEQUENCE
THEME: SUMMER**

Dubravko Korbus: REZULTATI

Na ovogodišnji natječaj za najbolji haiku niz javilo se 44 haiku pjesnika, što je gotovo dvostruko više nego prošle godine. Osim što je uspješniji po broju autora i radova, natječaj za 2010. g. je i po kvaliteti mnogo bolji od prethodnog. Lijepo je vidjeti napredak i poboljšanje kvalitete radova, ali još ljepše je vidjeti da je svoje radove po prvi put poslalo i mnogo novih haiku pjesnika.

Na natječaju su dodijeljene jedna prva, jedna druga i jedna treća nagrada, te tri pohvale.

Haiku niz pod rednim brojem 24 svojom je kvalitetom odskočio visoko iznad svih ostalih. Za njim slijedi niz pod brojem 11, a treću nagradu osvojio je niz pod brojem 23. Zajednička karakteristika sva tri ova niza je da su u njima haiku pjesme po kvaliteti dosta ujednačene. U pohvaljenim nizovima već ima i poneka, uvjetno rečeno, lošija pjesma. Pohvale su dobili nizovi pod brojevima 19, 37 i 45.

Objašnjenje za pobjednički niz:

Ovaj haiku niz prepun je izvanrednih pjesama. Autor nas je zaista preplavio raznovrsnim prekrasnim i živopisnim slikama ljeta. Izvrstan uvodni haiku smješta nas na sam početak ovog godišnjeg doba. Jutro je još uvijek svježe, ali sjajna i blistava sunčeva zraka na ciplovim leđima uvertira je za ono što će uskoro uslijediti. Ni drugi haiku ne zaostaje. Gotovo da možemo čuti zujuanje pčela u rascvaloj lipi. I namirisati je zajedno s mirisom netom pokošene travke što leži na odloženom srpu. Središnji haiku: *dah povjetarca / puž uvlači rogove / ne zastajkujući*, možda je i ponajbolji haiku u ovom nizu. Ovog užurbanog puža svatko će si protumačiti na svoj način. Kroz njega se ujedno daju naslutiti i one surove strane ljeta kao što su oluje ili nesnosna žega. A tu surovost autor nam je na prekrasan način uspio dočarati uz pomoć jednog od najnježnijih i najljepših bića u prirodi - leptirom, što dovoljno govori samo za sebe. Završni haiku još uvijek se odvija na samom vrhuncu ljeta, no kasnosrpanjski pljusak i prolaznica sa sandalama u ruci, daju nam naznake da se i toj vrelini ipak već približava i nazire kraj.

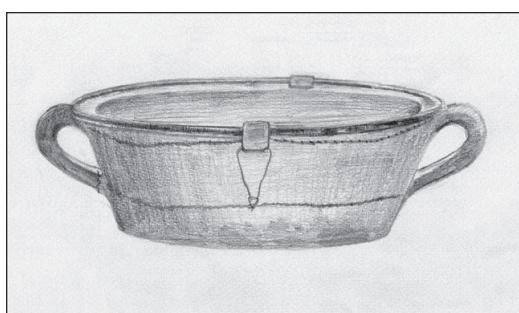
Što reći na kraju ovog? Jedino vas mogu pozvati da još jednom, zapravo još mnogo puta, pročitate ove izuzetne haiku pjesme. Zaista je užitak doživjeti ljeto kroz ove slike. Svaki put.

NAGRADA ZA NAJBOLJI HAIKU IZ NENAGRAĐENIH NIZOVA

nisku po nisku
starica brižno plete
ogrlicu od luka

Silva Trstenjak, Štrigova

Berba luka, njegovo uplitanje u vijence i sušenje tih vijenaca siguran su znak da je dozrelo i samo ljeto. Ono je još uvijek neprikosnoveni vladar, ali i njegov kraj ubrzo će nastupiti. Jednom zimi, kada ćemo zatrebati taj luk i posegnuti za njim, zasigurno ćemo se s nostalgijom prisjetiti tih toplih dana i uz pomoć njegovog bogatog, teškog mirisa vratiti se pod brižno poredane ogrlice. Prekrasna slika. Zapravo, možda sam kao objašnjenje trebao upisati tek jednu jedinu rečenicu - dan po dan, ljeto se pod bakinim prstima brižno upliće u mirisnu ogrlicu dozrelog luka.

HAIKU SEQUENCES - RESULTS

This year's competition for the haiku sequences brought to us 44 autors, which is almost twice as many as last year. Beside being more succesfull by the number of entries, this year's contest is much better even according to the haiku's quality. It is nice, indeed, to see growth and improvement, and of course, the most important of all is the new names, poets who sent their work for the first time.

This year it was decided to grant a Grand Prix, Secod and Third Prize, and three Commendations.

A haiku sequence with the code "San Dolina"(Dream of the Valleys) by Boris Nazansky, jumped high above the rest of the works with its exceptional quality. It's followed by "Ljetno sunce" (The Summer Sun) by Vera Primorac and the third Prize, which goes to the author under the code "Zbor cicada" (A cricked's choir), Zrinka Supek-Andrijević. Commended are haiku sequences by Mirta Abramović, Nada Jačmenica and Ljerka Antonić.

Explanations:

The winning haiku sequence is full of exceptional poems. The author has overwhelmed us with varied, lively scenes of the Summer. The first haiku places us at the beginning of this season. The morning is still fresh, yet, shiny and bright sunrays on the back of a mullet is an overture to what follows. The second haiku keeps pace. We can almost hear the bees' buzzing in the crown of a blossoming linden tree. The middle haiku

a breath of breeze
a snail pulls in its antennae
without halting

is perhaps the best in this sequence. This rushing snail each reader may interpret in his/her own way. We have a foreboding even about those rough sides of the summer, as storms or a horrid heat. And this cruelty the author evokes with a creature among perhaps, the most beautiful ones in nature - a butterfly, which talks for itself. The concluding haiku happens during the summer as well, at its hottest, but a late July shower and a woman passing by with sandals in her hand, give us pertinence of the ending of the hot season.

What should one say at the end of this? Invite you to read these exceptional haiku over and over again. Indeed, it is a joy to live haiku through these scenes. Every time again and again.

AWARD FOR AN EXCEPTIONAL HAIKU FROM THE UNAWARDED SEQUENCE

cord after cord
an old lady weaving carefully
a necklace of onion

Silva Trstenjak, Štrigova

The time of onion picking, and weaving the onions into garlands to be dried, is an indisputable sign of summer's ripening. It's still a ruler, but its end will be soon. Once during the Winter, when we need that onion and reach for it, surely we will remember those warm days with nostalgia and with the help of its rich, heavy fragrance retrace our steps under the carefully woven necklaces. A nice scene. Perhaps I should have written only a single sentence: day after day, under granny's fingers the Summer is carefully woven into the fragrant necklace of a ripe onion.

Photo by Tonka Lovrić

skrušena molitva
na trnovitim
stazama

a rueful prayer
over thorny
paths

Tonka Lovrić, Split

1. Nagrada / 1st Prize

sunčeva zraka
na ciplovim ledima
svježina jutra

a sunray
on the back of a mullet
morning's chill

ziji lipin cvat
na odloženom srpu
svježa vlat trave

buzzing linden's blossoms
on the sickle left
a fresh blade of grass

dah povjetarca
puž uvlači rogove
ne zastajući

a breath of the breeze
a snail pulls in its antennae
without halting

sredina ljeta
leptir na dršci kante
za zalijevanje

middle of the summer
a butterfly on the handle
of the watering can

prolaznica sa
sandalam u ruci
srpanjski pljusak

a lady passing by
with her sandals in her hand
a July shower

Boris Nazansky, Zagreb

2. Nagrada / Second Prize

Ljetni pljusak
Suha zemlja upila
Svu svježinu dana

Summer shower
Dry earth drinking
All the freshness of the day

Vruć ljetni dan
I sunce se izležava
Na pučini

A hot summer day
Even the sun lounges
On the open sea

Upeklo sunce
Cvrčci uporno gude
Po istoj žici

Burning sun
The crickets scrape stubbornly
Over the same wire

Sve žeže
Stijena se propela
Tražeći zaklon

Sweltering heat
The cliff streched out
Looking for some shade

Ljetni sutan
Na kraju sela zastala
Zvonjava

Summer sunset
The tolling ended
At the end of the hamlet

Vera Primorac, Viškovo

3. Nagrada / Third Prize

Rasuto sunce
Na površini mora
Bljeskovi plešu

Scattered sun
Over the sea's surface
Dancing flashes of light

Spržena trava
Labirint od kamena
Bosi koraci

Burnt grasses
A labyrinth made of stone
Bare feet

Muzika ljeta
Zov ljubavi ponavlja
Zbor cicada

Music of the summer
Call of love repeats
A cicada choir

I kamen gori
Sol na trepavicama
Ljeto u meni

Even the stone burns
Salt in my eyelashes
Summer in me

U mom dvorištu
Suhozid od kamena
Mačke spavaju

In my yard
A dry stone wall
Cats asleep

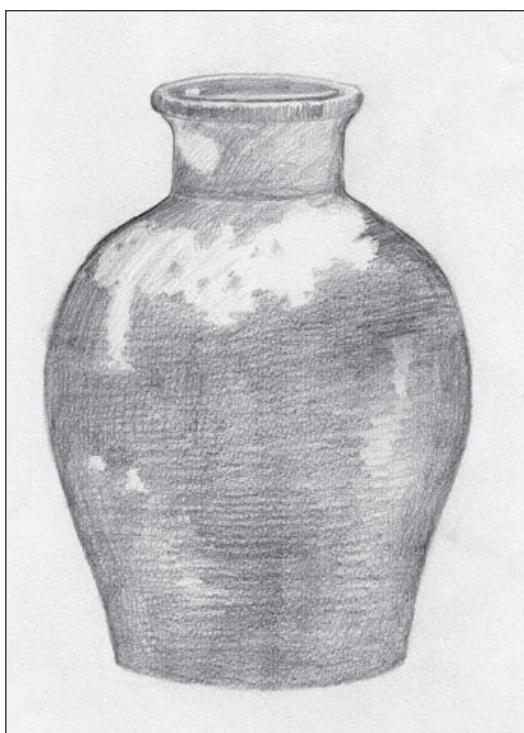
Zrinka Supek-Andrijević, Zagreb

Kiša rominja,
šareno lišće šušti
- jesen u prolazu.

A drizzling rain,
mottled leaves rustling
- Autumn passing by.

Paula Drenški, 7.b
OŠ Nikole Tesle, Zagreb
Voditeljica / Mentor: Mirjana Miljković, prof.

POHVALE / COMMENDATIONS

Mirta Abramović, Đakovo

Strnjakom
šetaju pjesma i
sunce.

Nad zrelim
žitom zlatno oko
sunca.

Šetaju
naočale među
suncobranima.

Pjesmom cvrčka
usijano podne
pali ječam.

Bablje ljeto
u kosi dječaka.
Smijeh.

The stubble -
a song and sunshine
taking a walk.

Over the ripe corn
the golden eye
of the sun.

Walking
sunglasses among
parasols.

With the cricket's song
a glowing noon
scorching the barley.

Indian summer
In the boy's hair.
Laughter.

Ljerka Antonić, Osijek

Bez predaha
od jutra do večeri
dan u ravnici

Nad livadom
pokošen Mjesec
sve bljeđi

Cesta predvečerja
seoskim brežuljcima
miris svježeg mlijeka

Zračne vreline
noge u potoku
valcer libela

Sunčani kukuruz
u čardacima
čeka krunidbu

Without a break
from dawn to dusk
a day in the plains

Above a meadow
a mowed Moon
paler and paler

Road at dusk
over village hills
sweet smell of fresh milk

Heat in the air
feet in the brook
a dragonfly dancing a waltz

Sunny maize
waits for crumbling
in the storehouses

Nada Jačmenica, Sv. Križ Začretje

Svitanje.
Rumeni obrazni neba.
Ljeto.

The dawn.
Blushed cheeks of the sky.
Summer.

Žabe i cvrčci
izmjenjuju dionice.
Publika spava.

Frogs and crickets
sharing the music sections.
Audience asleep.

Niz ljupku bradu
kaplje sočno ljeto
boje lubenice.

Down a lovely chin
dripping a lush summer
the color of mellon.

Zagrizoh trešnju.
Njezina krv mi umrlja
bijelu košulju.

Biting a cherry.
It's blood stained
my shirt.

Ljetni požar.
Probudile se krijesnice
u snenoj travi.

A summer fire.
Fireflies woke up
in a sleepy grass.

KAJKAVSKO NARJEČJE

KAJKAVIAN DIALECT

Izabrao te uvod i komentare napisao: Boris Nazansky

Na ovogodišnji natjecaj stiglo je osamdeset i pet (85) haikua od dvadesetčetvero (24) autora. Prilozi autora koji su poslali više od tri haikua razmatrani su kao ciklusi.

Opći je dojam da se haikui na narječju, izuzmemli nekolicinu autora, pišu neslobodno, s određenim naporom koji nije iskonski poetski napor, već je mučenje koje proizlazi iz (donekle razumljive) nesrođenosti s prirodom haikua s jedne strane i (također u stanovitoj mjeri razumljive) odrođenosti od dijalekta s druge strane. Ipak, i u takvim je okolnostima bilo, na sreću, moguće prepoznati dvadesetak ili nešto više objavljenih, te među ovima na prste jedne ruke izbrojivih haikua, autore kojih u najmanju ruku treba pohvaliti. Iz ovakvoga činjeničnog stanja proizašla je odluka da ove godine nagrade ne budu dodijeljene, a da petero autora dobije zaslužene pohvale.

Slijedi izbor najboljega što su poslali svi ovogodišnji sudionici (najuži izbor i odluka o pohvalama provedeni su bez poznavanja imena autora; nakon toga je i od onih sudionika čiji haikui nisu ušli u uži izbor odabran po jedan za ovo objavljivanje; pokušajte sami procijeniti koji od nepohvaljenih haikua nisu bili u najužem izboru!). Pohvaljeni haikui otisnuti su masnim slovima i kratko komentirani.

Selected and written by Boris Nazansky

This year, at the contest in the Kajkavian dialect, we received 85 haiku written by 24 authors. A contribution of more than three haiku was taken in consideration as a cycle of haiku.

In general, it appears haiku written in this dialect, except for several authors, has not been written freely but with a certain effort which however is not primordial poetical strain but torment which comes from (understandable to some degree) an alienation of kinship with the nature of haiku on one hand and (understandable as well), an alienation from the dialect on the other hand. However, even in such occurrences, it was possible to recognize about twenty or so haiku to be published, and among them, counted on the fingers of one hand, haiku that should be commended, at least. Out of these circumstances was brought the decision not to award any haiku, but to have five of them honored only.

The following is a chosen selection of what has been sent in by all the contestants this year, (the most narrow choice and the decision of honourable mentions has been carried out without knowing the names of the authors; then one haiku by each author has been picked for publishing).

POHVALJENI RADOVI / COMMENDED HAIKU

sneg
ščava odkrila
jaglun

snow
urine revealing
primrose

Željko Funda, Varaždin

Nicaj ljepote iz okrilja ružnoga. Je li moguće to tako reći? I napokon: što je to ružno, a što je zapravo lijepo?

Uncovered beauty from ugliness. Is it possible to say it that way? And after all: what is ugly and what is beautiful?

Drveni melin
čkomi nad potokem
v šumi škriple voz

A wooden mill
silent above the brook
wagon creaks in the forest

Nada Kanižanec, Vrbovec

Je li šcripanje voza u šumi znak da će i mlin opet progovoriti? Odmjereno zapažanje.

Does the creaking of the wagon in the forest mean the mill will be talking again?

Miholjščak
dečec gujnom pokriva
vruče kostanje.

St. Michael Archangel
with a blanket a boy covers
the hot sweet horse chestnuts

Timjana Mahečić, Zagreb

Translated by Vlado Mahečić

Pitom listopadni trenutak otet ranoj jeseni i sačuvan za uvijek nova čitanja. Istančano.

Gentle moment of ending September, in early autumn and preserved for new readings. Very subtle.

Kašata bukva
zariua je v nebu
prste ževuota.

Abundant beech tree
plunged the fingers of life
into the sky.

Zlatko Pochobradsky, Čabar

Rub prejakosti koja haiku može učiniti nehaikuom. Ali ipak rub!

The edge of overestimating which may force haiku into something beside haiku. But the edge!

Olujna večer
Blešči korenje neba
Stisnul se pes

An evening storm.
The roots of light shine
A shivering dog

Zrinka Supek-Andrijević, Zagreb

Nebesko korjenje ključ je koji otvara dveri ovog haikua. Ali, da se pes iza njih nije stisnul, od haikua ne bi bilo ništa.

The roots of heaven are the key opening the door of this haiku. But, if the dog had not been behind them, there would be nothing out of this haiku.

Uži izbor za objavljanje / Choice of haiku for publishing

Zlata Bogović, Varaždin

Kroz sivu meglu
obešeni mustači
zrele kuruze.

Through a grey fog
drooping moustaches
of the ripe maize.

Ana Dolenec-Truban, Zagreb

Puklava bota
i puklava babica
ideju na breg.

A bent stick
and a bent old woman
ascend the hill.

Ivan Godina, Zagreb

Na driebu
Z teroga je otpale listje
Sedi jesen

Autumn sits
In the tree top
Without its leaves

Slavica Grgurić-Pajnić, Delnice

Na nebe duga
Dišijo rože
Friško oprane

Rainbow in the sky
Fragrance of freshly washed
Roses

Zemleni čupi
sušiju se na plotu
maček trdo spi

Clay pots
drying on the fence laths
tom-cat sound asleep

Ljudmila Milena Mršić, Ivanić-Grad

čvorki dozivleju
jen drugoga na breg
nebo se črni

starlings inviting
each other to the hilltop
a black sky

Tugomir Orak, Varaždin

Ocpot auta
mujcek gledi
cipeliše.

From under the car
a tom-cat watching
the shoes.

Stanko Petrović, Ivanić-Grad

H jutre,
Z gnezda na tramu
Pet žutih kljuneka.

In the morning,
From the nest in the eaves
Five yellow beakes.

Ivo Posavec, Koškovec

Črni čempresi
pikaju črno nebo.
Muokra večer.

Black cypresses
pecking at a black sky.
A wet evening.

Živko Prodanović, Zagreb

v mučečoj šumi
zajec striga vuhim
kostajn je opal

in a silent wood
a hare twiching its ears
a chestnut fell down

Slavica Sarkotić, Lekenik

Na ranem suncu
V bele podoblačke
Špinči se breza

On an early sun
In a white petticoat
A birch tree takes pride

Nada Jačmenica, Sv. Križ Začretje

Tuče motika.
Sknječeju terde grude.
Rahli se jutre.

Hoeing.
Moaning of stiff clumps of earth.
Small pieces of the morning.

Marija Novota, Lopatinec

Cvetje v vazi
Se suši i ne diši
Čmela oče vun

Flowers in the vase
Drying up in fragrance
A honey-bee on the leave

Ivan Pahernik, Zagreb

Prignute žene
žanju. Muški veselo
vežeju snope.

Bent women reaping corn.
Men rying the bunches
in meriment.

Ljubomir Radovančević, Zagreb

črnemo mačko
na hižnem poceko
mesec glanca dlako

a black tom-cat
on the doorstep, the moon
shining its hair

Mirjana Rajter, Brezovica

Škrlak vu
grabe. Ded beži
za vetrom.

A hat in the
canal. An old man runs
after the wind.

Jasna Romich-Jurički, Zagreb

Na ognju, vu peči
krampiri se pečeju
diši komara

On fire, in the oven
baking potatoes
sweet smell in the room nearby

Silva Trstenjak, štrigova

štoplin s šampanjca
leti med smetje
staoroga leta.

champagne cork
flying into the waste
of the old year.

Marinko Španović, Samobor

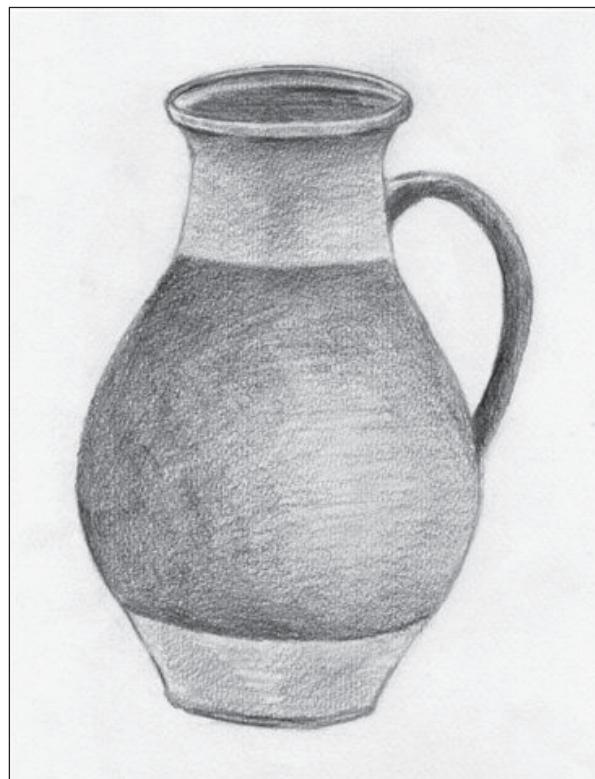
f kutu gde spi
ni za prepozнат mačka
od vuglena

in the corner where he sleeps
hardly recognizing the tom-cat
among coal

Božena Zer nec, Krapina

devedeset svečic
blesiče v njenom oku
dišiju ciklame

twenty candles
shining in her eye
fragrance of cyclamean

ČAKAVSKO NARJEČJE

CHAKAVIAN DIALECT

Haiku izabrao / Judged by Duško Matas

Pohvaljeni radovi otisnuti su masnim slovima.

Tonka Lovrić, Split

bez letrike
sve veče
suze voštanice

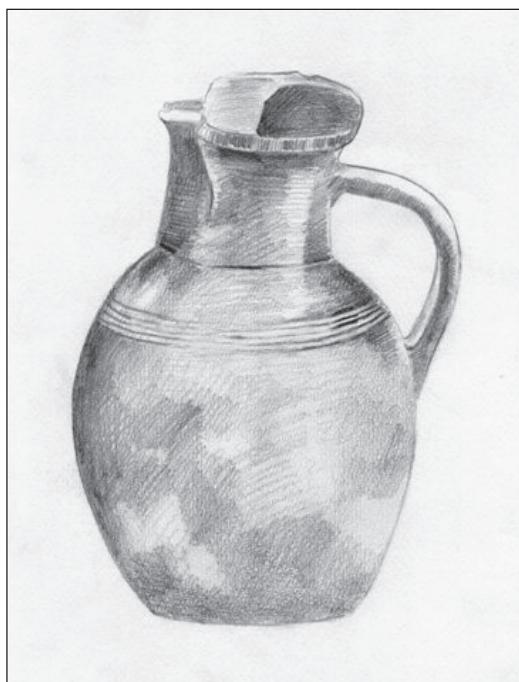
no electricity
the candle's tears
bigger and bigger

letrika - struja

još uvik
stojidu kolone
izlizane cimama

still there
the posts for boats
worn by ropes

*kolone- stup za privezivanje
cima - brodski konop*

Timjana Mahečić, Zagreb

Na sušilu ledom
rakamani lancuni
juta zima.

On washing line
sheets embroidered by ice
cold winter.

Prijevod / Translated by Vlado Mahečić

Marela Mimica, Split

Stadun o' lita...
More pere kašete
pune srdela

*stadun - godišnja doba
Kašeta - drveni sanduk*

A year's seasons...
The sea washing crates
full with sardines

Marija Maretić, Žminj

para iz lonca
povidala ča kuha
gospodarica

povidati - ispričati

a steaming pot
telling of what she's cooking
the goodwife

vitar se zuga
z glavami od trsa
groatje u cvitu

the wind plays
with vine boughs
blossoming grapes

*zugati se - igрати се
groatje - гроžђе
glava od trsa - лоза која се пуши за наредну годину*

Malvina Mileta, Nedešćina

držljevni don
vetar nosi lombrelo
statue va đardin

*Držjevan - kišni; Don - dan; Lombrelo - kišobran; VA - U;
Đardin - park;*

a rainy day
the wind carries umbrella
to the statue in the park

snih z krova puže
va rukah otročice
zvoni bukaneva

*Snih - snijeg; Z - s; Bukaneva - visibaba;
Otročica - djevojčica; Va - u: Puzati-klizati*

snow slides from the roof
in the girls hands
rings a snowdrop

Marija Andela Pogorilić, Rovinjsko Selo

zapuh sniga
iz škornje zaškilji
zakrpana bičva

the snow drift
a stiched up stocking peers
from the boot

zaškiljiti - proviriti

kapi pota
na nagrišpanen čelu
side vlasti

drops of sweat
on a wrinkled forehead
gray hair

pot - znoj
nagrišpati - izborati

HAIKU IZVAN KONKURENCIJE / HAIKU OUT OF THE COMPETITION

Dubravko Korbus, Ivanić-Grad

Ćupovi/Clay Pots

proljetno jutro
sav se predaje suncu
ćup na plotu

spring morning
a clay jar on the fence lath
sunbathing

okrenuti naglavačke
na toploj, ljetnoj kiši
ćupovi na plotu

warm summer rain -
clay jars upside down
on the palisade

pod starim plotom
leže rasute kosti
razbitog ćupa

under an old fence
scattered are the bones
of a broken clay pitcher

iz starog plota
izrastao je novi
glineni ćup

a new clay pitcher
growing on a lath
of an old fencing

osamljenost...
tek jedan glineni ćup
na plotu

loneliness...
only one clay pot
on the grape stake fencing

ćup i plot
izgledaju još starije
pod snijegom

clay jar and the fence
seem even older
under the snow

Marinko Kovačević, Praputnjak

Knjiga/A Book

Knjiga jedne
pjesnikinje - zgusnuta
samoća.

A book written
by this poetess - condensed
Loneliness.

Dodir
zjenice otvara
slova.

A touch
of the irises
opens the letters.

Stanko Petrović, Ivanić-Grad

Vruća peć.
Iz crvenih usta baca
plave vrčeve.

A hot oven.
From red mouth
blue jars.

Vreva sajma.
Loncima živo oslikan
jesenski štand.

Crowd on the fair.
Autumn bench decorated
with lively pots.

U neuspjelom
loncu, uspješno gnijezdo
svračka.

In a failed pot
a succesfull nest
of the shrike.

Kajkavsko narječe

Žmefka roka
premiječe ilovaču.
Bu lonec!

A soft hand
mixing clay.
A pot it will be!

Zemleni čupi!
Gučem slinu, njušim
kiselog mleka.

A green jar!
I swallow saliva,
sensing buttermilk.

Vida Pust Škrgulja, Ivanić-Grad

na ormaru
stoji raspucani čup;
miris svježeg mlijeka

on the cupboard
a cracked jug is standing;
smell of fresh milk

zeleno sjaji
caklina zmajevih krila -
stari pečnjak

glittering green
enamel on dragon's wings -
old oven's tile

kao lončarskim
kolom vrte se misli
uz grob lončara

as on potter's wheel
thoughts are spinning
by the potter's grave

glinena zdjela -
oblinu još miluje
otisak ruke

earthenware bowl -
a hand-print still caresses
its roundness

na dnu posude
urezano ime iz
drugog vremena

incised
on the vessel's bottom -
a name from other time

zbirka čupova;
u svakom jedna priča -
susret svjetova

collection of jugs;
each one contains a story -
meeting of worlds

(u sjećanje na Zlatka Š. - in the memory of Zlatko Š.)

Photo by Stjepan Rožić

Stjepan Rožić, Ivanić-Grad

**Haiku niz/Haiku sequence:
MUŠICE V MOŠTU / GNATS IN THE MUST**

megleno jutro
mešanjem vznemiren mošt
zapenil se na me

misty morning
mixing disturbed must
foaming at me

kipeči mošt
japi kre bednja nekaj
spotiha šepče

boiling must
whisperis something to grandpa
by the tub

tri dana štrmla mošt
japa gre saki čas probat
jel' ga dobro sfrknul

the must murmuring
for three days - dad tasting it
hour after hour

kumu Dragecu
peti vegetlin* mošta
začrلنел nos

the fifth glass of
the must reddening
godfather's nose

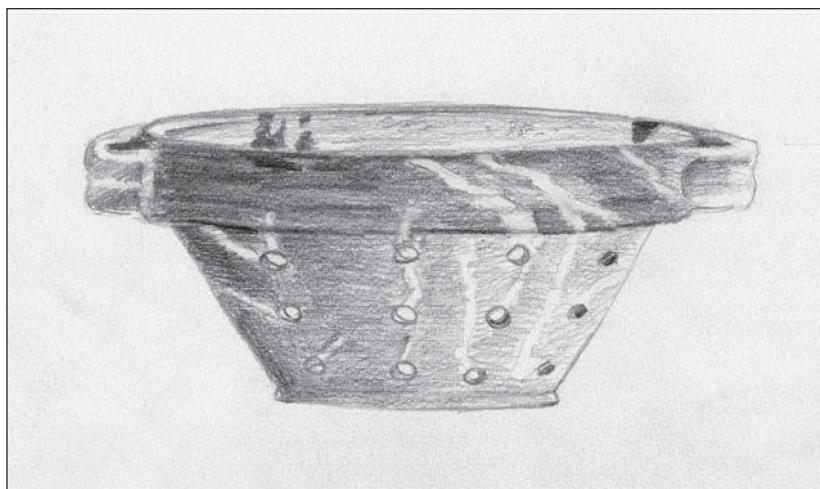
v bednju mošt kipi
japa v čaši spuhava
mušice v stran

fermenting must -
in the glass father blows
the gnats away

drega greštvalka
nad zmučenim moštom
tancaju mušice

crushing the grapes -
above battered must
dancing gnats

*staklena krigla (4 dl) od Vegete

Mirko Varga, Varaždin

**Haiku niz/Haiku sequence:
LJETO / SUMMER**

Srpanjska žega
mliječne zube kukuruza
pretvara u trajne

Jutarnji ples
skakavaca u ritmu
pjesme zrikavaca

Obilna žetva -
prepuna se vreća
porađa na njivi

Prazni kamp
pljusak valova pretvara
u puni pansion

Školjkom zapisane
brige u pijesku -
plima dolazi

Photo by Stjepan Rožić

Željka Vučinić-Jambrešić, Ivanić-Grad

Žeravinec / Žeravinec Brook in Kloštar Ivanić

izlazeće sunce
miluje obalu potoka
i žablje oči

a rising sun
embracing the brook
and the frogs' eyes

ispod stare vrbe
skok žabe u potočić
na zraku sunca

under an old willow
a frog's jump onto a sunray
in the water

usred potoka
na zapeloj grani
kreket žabe

amidst the brook
on a fallen bough
frog's croaking

proljetna kiša
potok pun
žabljih očiju

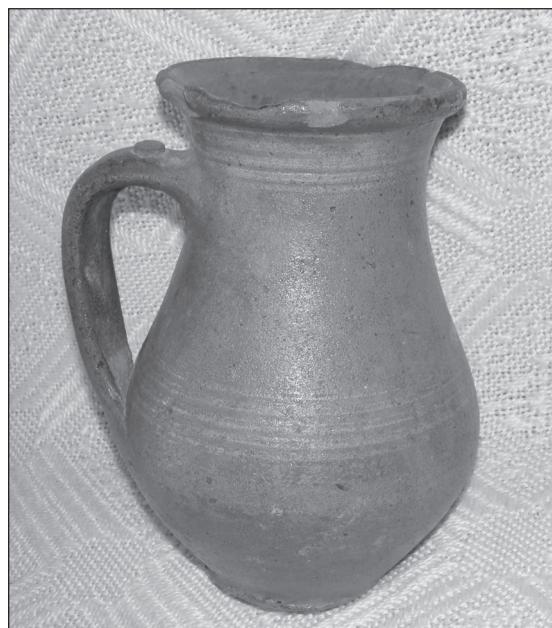
spring rain
the stream full of
frogs' eyes

stoljetni hrast
kupa svoj odraz
u malom potoku

a centenial oak
bathing its reflection
in a tiny brook

nakon ljetne kiše
žubor potoka nestaje
u lavežu psa

after summer rain
murmur of the brook lost
in the dog's barking

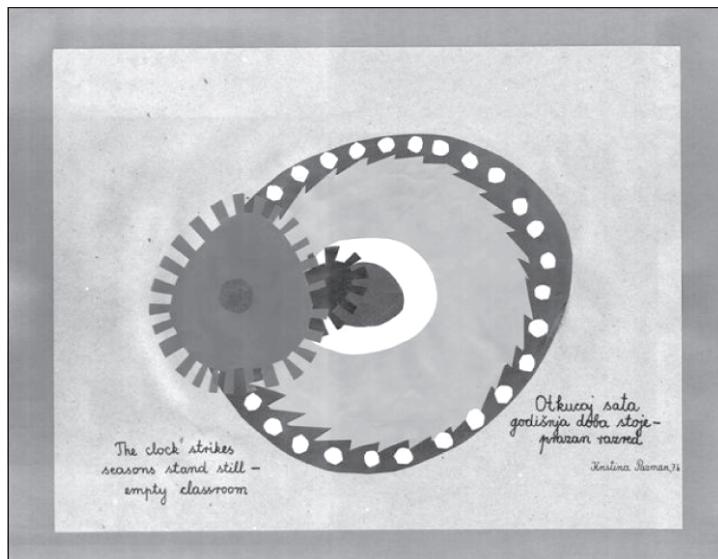

DJECA

**Natječaj za haiku na hrvatskom književnom jeziku i
narječjima**

CHILDREN

Haiku competition in standard croatian and dialects

Otkucaj sata
godišnja doba stoje -
prazan razred

The clock strikes
seasons stand still -
empty classroom

Kristina Pazman, 7b

Prema odluci prosudbene komisije u sastavu prof. Slavica Čilaš iz Solina i prof. Nade Topić iz Kaštel Sućurca, dodijeljene su prva, dvije druge i dvije treće nagrade te izbor haikua za objavlјivanje.

The judges, prof. Slavica Čilaš from Solin and prof. Nada Topić from Kaštel Sućurac, decided on the first, two second and two third prizes as well as selected haiku to be published.

Prva nagrada / 1st Prize:

Pčele letе
S cvijeta na cvijet.
Peludni poštari.

Honey bees flying
From flower to flower.
Pollinic postmen.

Ana Mužar, 5.r.
OŠ A. Mihanovića, Petrovsko
Učiteljica: Marija Bolšec

Druga nagrada / 2nd Prize:

Padaju na tlo
latice ocvale voćke -
procvala trava.

Falling to the ground
the petals of a fruit tree -
blossoming grass.

Sara Grgat, 6.c
OŠ Milana Langa, Bregana
Voditeljica: Dubravka Mataušić

Druga nagrada / 2nd Prize:

Pred hižom ftič
i babica spod glasa
popevaju.

In the front of a house
a bird singing - an old woman
joins it silently.

Josip Presečki, 5.r
OŠ A. Mihanovića, Petrovsko
Učiteljica: Marija Bolšec

Treća nagrada / 3rd Prize:

U ljetnim kišama
nestala je
ta staza.

In the summer rains
disappeared
that path.

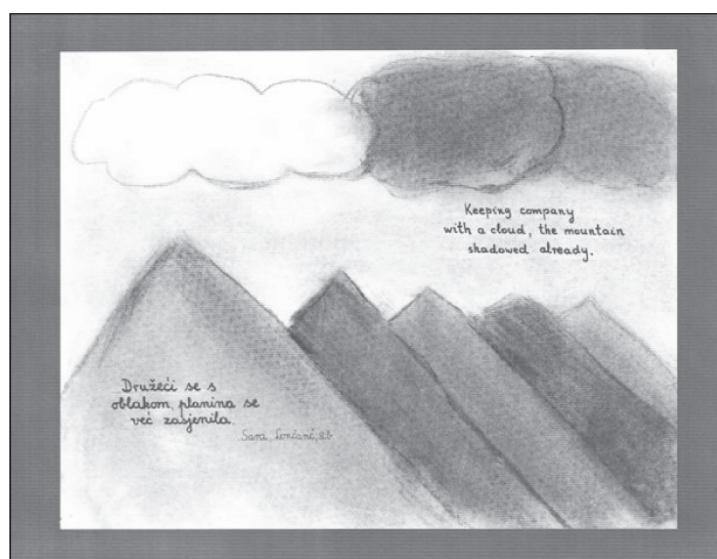
Anamarija Ereš, 2.r
OŠ Ivana Grandić, Soblinec
PŠ Adamovec
Voditeljica: Ankica Dmeđhal

Treća nagrada / 3rd Prize:

Zeleno lišće
otapa se u vrućoj
vodi - čaj.

Green leaves
melting in hot
water - the tea.

Leo Crk, 7.c
OŠ Milana Langa, Bregana
Voditeljica: Dubravka Mataušić

Družeći se s
oblakom planina se
već zasjenila

Keeping company
with a cloud, the mountain
shadowed already.

Sara Lončarić,
OŠ Poliklinike SUVAG

POHVALJENI RADOVI / HONOURED HAIKU

Stara klet
krije se iza raširenih
grana hrasta.

Old vineyard hut
hiding behind wide open
oak's boughs.

Nikola Šanjug
OŠ A. Mihanovića, Petrovsko
Učiteljica: Marija Bolšec

Kiša ispire
užareni trag
sunca.

Rain washing out
the fiery track
of the sun.

Sara Pilj-Varljen, 5.b
OŠ Milana Langa, Bregana
Voditeljica: Dubravka Mataušić

Ledeno more
ožarilo sunce.
Toplo je.

The sun reddened
the ice cold sea.
It's warm.

Dominik Žegman, 2.r
OŠ Ivana Grande, Soblinec
PŠ Adamovec
Voditeljica: Ankica Dmejhal

Sončeco presvetlo.
Črišnja vu vočnjaku -
črlena radost.

Shiny sun.
A cherry tree in the orchard -
a red joy.

Sara Laura Šarančić, 7.e
OŠ Brezovica
Voditeljica: Mira Rajter

U travi se njiše
cvijet
nepoznatog imena.

Swaying in the grass
a flower
with an unknown name.

Matija Vlašić, 2.r
OŠ Ivana Grande, Soblinec
PŠ Adamovec
Voditeljica: Ankica Dmejhal

Vrba je
zaboravila svoj korijen
u mladoj travi.

Slavuj
kada prestane pjevati
samo je siva ptica.

Laura Štefanek, 2.r
OŠ Ivana Grandić, Soblinec
PŠ Adamovec
Voditeljica: Ankica Dmeđhal

A willow
forgot its roots
in the young grass.

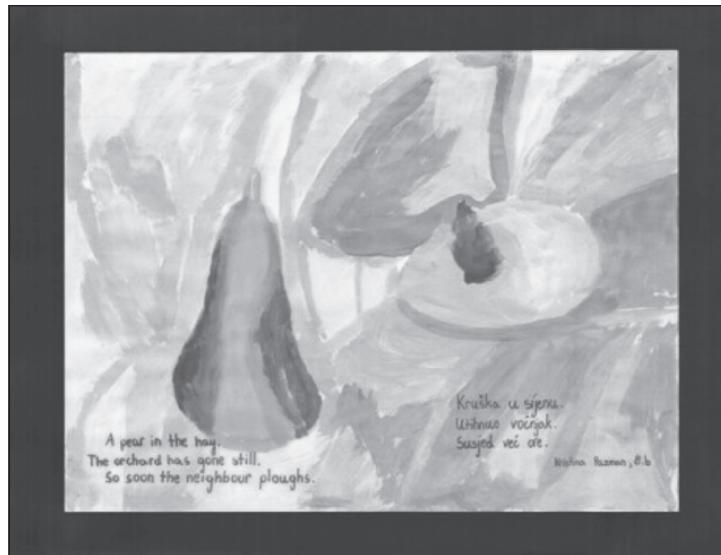
A nightingale
when it stops singing
- only a gray bird.

Nina Vojtek i Antonija Novaković iz OŠ Josipa Račića, Zagreb

Jelena Marović, Marta Nikić i Paula Drenški s mentoricom, prof. Mirjanom Miljković
OŠ Nikole Tesle, Zagreb

Kruška u sijenu.
Utihnuo voćnjak.
Susjed već ore.

A pear in the hay.
The orchard has gone still.
So soon the neighbour ploughs.

Kristina Pazman 8.b
OŠ Poliklinike SUVAG

***Impressions of Wind, Haiku By World Children,
Vol. 10 The JAL* Foundation, Japan 2009.***

Hrvoje Filipić, 14 godina

A tree in spring
Its wings and its buds
Talk to the wind

Drvo u proljeće
Krila mu i pupoljci
Pričaju s vjetrom

Elena Nežić, 12 godina

The wind is blowing
An old man sits by the fire
In his rocking chair

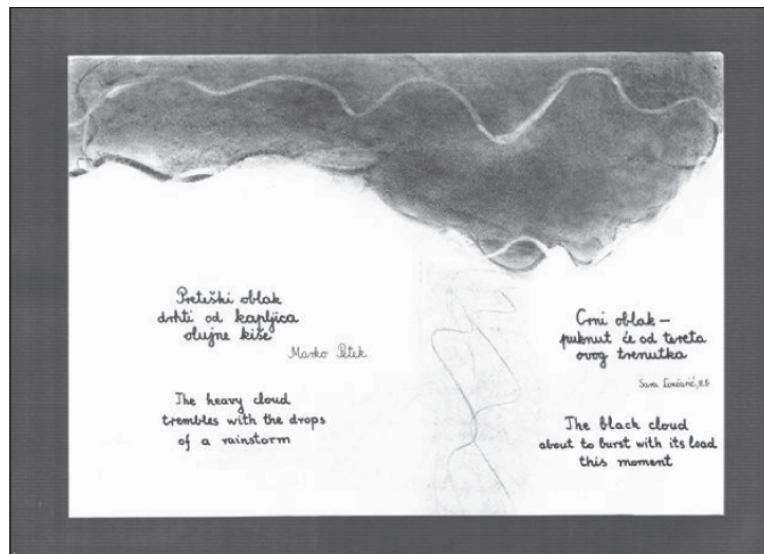
Puše vjetar
Kraj vatre sjedi starac
U stolici za ljuljanje

Ivan Draganić, 13 godina

In an instant
The wind freezes the birch
To a lacy blue

Za samo časak
Vjetar smrzava brezu
U čipkasto modro

* Japan Airlines

Preteški oblak
drhti od kapljica
olujne kiše.

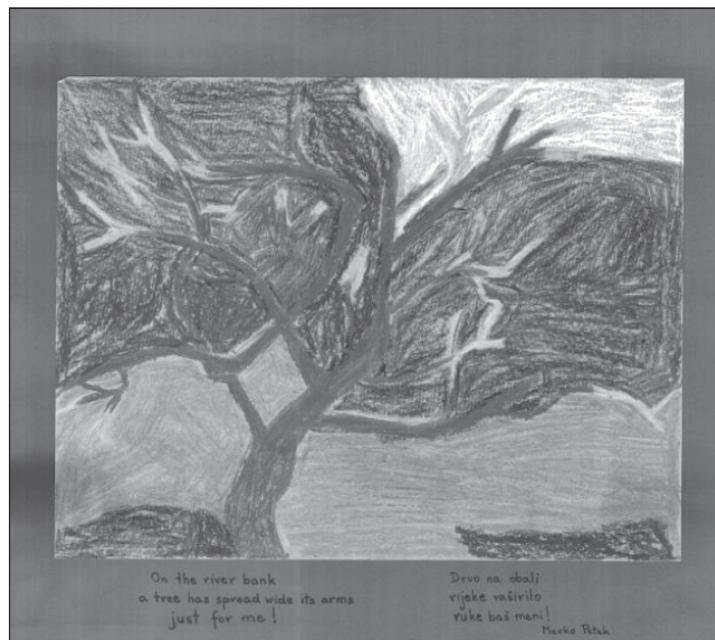
The heavy cloud
trembles with the drops
of a rainstorm.

Marko Petek, OŠ Poliklinike SUVAG

Crni oblak -
puknut će od tereta
ovog trenutka.

The black cloud
about to burst with its load
this moment.

Sara Lončarić, OŠ Poliklinike SUVAG

Drvo na obali
rijeke raširilo
ruke baš meni!

On the river bank
a tree has spread wide its arms
just for me!

**Marko Petek
OŠ Poliklinike SUVAG**

HAIBUN

Matej Markoč, 6.b
OŠ Poliklinike SUVAG

PRIVJESAK ČAHURA

S mamom sam krenuo na put u Vukovar. Zašto? Moju mamu je uhvatila želja da vidi taj grad, a ja sam htio ići s njom. Samo sam do sada slušao o tom gradu pa sam ga poželio i vidjeti. S velikom znatiželjom sam krenuo na taj put.

Put u Vukovar -
u gaju stado srna
usred ravnice

Stigli smo oko 10 sati. Prvo sam primijetio puno kuća izbušenih od metaka. Sve je тамо drukčije.

U Vukovarskoj bolnici sam gledao video o ratu. Ti ljudi su svašta proživjeli. U bolnici sam video lutke u prirodnoj veličini koje su predstavljale umrle ljude. Čuo sam da je u bolnici umrlo puno djece. Bio sam i na Ovčari. Unutra je bilo mračno, na zidovima slike poginulih, a u kutu ispod stakla na slami stvari nestalih i umrlih. Na podu su čahure metaka koje se do pola vide jer su u betonu. U suvenirnici sam kupio čahuru kao privjesak za uspomenu. Malo dalje od Ovčare je velika grobnica gdje smo zapalili svijeću i pomolili se za poginule.

Kasnije sam video što sam želio, a to je vodotoranj. Čudio sam se kako još стоји od tolikih granata i metaka. Blizu vodotornja je restoran na Dunavu i tu smo ručali. Stajao sam na obali velike rijeke.

Široki Dunav -
jedan usamljen čamac
pluta kraj patke

Nakon ručka smo posjetili crkvu u Aljmašu, a na samom kraju smo otišli u Ilok. Tamo sam video pravi vinski podrum i kako se pravi vino. Ilok je jako lijepo mjesto i bilo mi je žao što nije bio dan da ga još bolje vidim.

Iz Iloka smo krenuli u Zagreb puni dojmova. To je bio moj nezaboravan izlet s mamom.

Povratak kući -
moje misli još
u Vukovaru

ESEJ

Haiku svijet

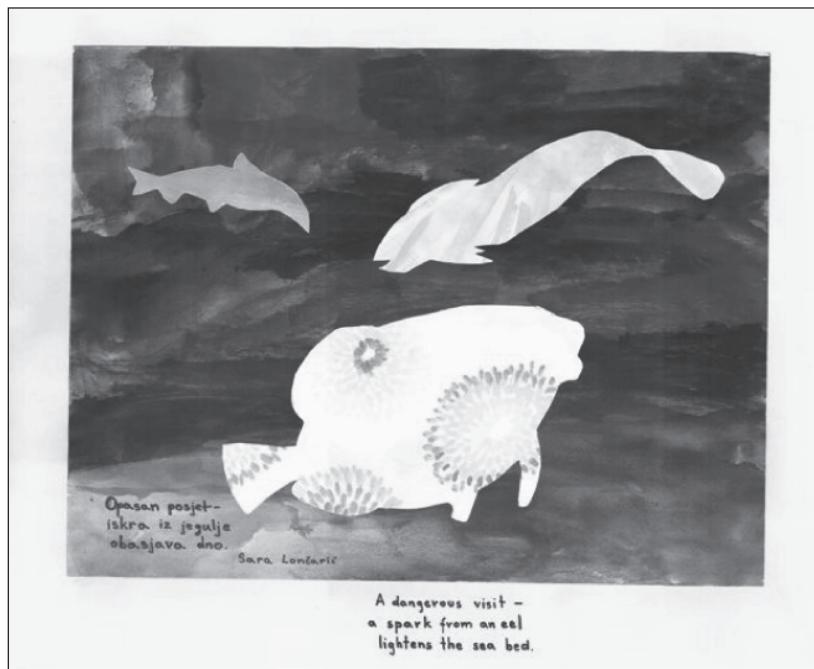
Haiku svijet meni predstavlja cvijet koji nikada ne može uvenuti jer je u njemu tajna prirode. Svaka latica, svaka travkica i svaka grančica je posebna i jedinstvena. I čeka nas da joj napišemo pjesmu. A mi tada ulazimo u haiku svijet i postajemo latica, travkica i grančica i osjetimo dušu prirode. To je nazaboravljiv trenutak!

**Martina Sinković, 6.b
OŠ Poliklinike SUVAG Zagreb**

Put kroz haiku svijet

Haiku svijet je svijet pun nježnosti, detalja, motiva i svakojakih mirisa. Slušanje tih pjesama me opušta i tjera na razmišljanje. Kad vidim nešto lijepo u prirodi, odmah bih to pretvorila u haiku pjesmu. Samo za to treba imati znatiželju, pravu riječ i tako uhvatiti trenutak prirode.

**Aisha Bushara, 6.b
OŠ Poliklinike SUVAG Zagreb**

Opasan posjet -
iskra iz jegulje
obasjava dno

A dangerous visit -
a spark from an eel
lightens the sea bed.

Sara Lončarić, OŠ Poliklinike SUVAG

Zrinka Šimunović: POETSKI IZRAZ KOD DJECE S JEZIČNIM TEŠKOĆAMA

Već osam godina uzastopno učenici OŠ Poliklinike SUVAG šalju svoje 'poetske minijature' na razne natječaje i s dosta uspjeha predstavljaju svoje stvaralaštvo. Sad se već može reći da postoji kontinuitet u razvoju poetskog izraza kod učenika u OŠ Poliklinike SUVAG. Zvuči neobično, ali zapravo nije. Pokušat ću razložiti kako to da je haiku izraz tako blizak djeci koja imaju jezične teškoće.

Neka od pravila koja treba poštivati kad se piše haiku pjesma su upravo takva da pogoduju djeci koja imaju disleksiju ili disgrafiju. Njihove smetnje u pisanju su upravo te da teže usvajaju pravopisna pravila te im pisanje velikog slova često predstavlja veliku poteškoću. Stoga, mogućnost da haiku pjesma može biti pisana malim slovima i bez ikakvih rečeničnih znakova je upravo ono što je ovoj djeci 'prirodno'. Dalje, oni veoma teško memoriraju stihove koji se rimuju te pravilo da u haiku pjesmi nema rime također pogoduje njihovom jezičnom izrazu. Često veoma kićen poetski govor s puno pjesničkih figura i apstraktnih riječi ovoj djeci čini poteškoću u razumijevanju poezije uopće, te je jednostavnost i izravnost pjesničke slike haiku izraza upravo ono što ova djeca izravno doživljavaju. Njihov govorni izričaj je veoma često 'oskudan', zapravo sažet pa je i to jedna zajednička točka. Iz svega se može zaključiti **da je puno toga iz haiku izraza blisko jezičnom izrazu naše djece i u govoru i u pisanju**.

Kako je sve počelo? Još u 5. razredu učenici su se upoznali s haiku pjesništvom kao redovnim nastavnim sadržajem hrvatskog jezika te pokušali samostalno napisati haiku pjesmu za zadaću. Nastalo je nekoliko zgodnih zapažanja u stihovima, što sam kao nastavnica hrvatskog jezika zdušno podržala i ohrabrilna pokušaje da se djeca izraze pjesničkim izrazom.

Sad već sa sigurnošću možemo reći da se pokazalo da je za djecu s jezičnim teškoćama, kratka i jednostavna haiku forma izražavanja veoma bliska njihovom jezičnom izrazu koji je nešto "oskudniji" u svakodnevnoj komunikaciji, ali ovako usmjerena na određeni motiv, može imati snagu pjesničke slike.

Za ovih nekoliko godina nastali su brojni haiku stihovi vezani uz godišnja doba, neke promjene i pojave u prirodi, u raznim zgodama iz svakodnevice koje su učenike potaknule da svoja zapažanja i osjećaje smisleno i jasno uobliče ovakvom formom. Čitanje haiku pjesama i poticanje na pisanje vlastitih razvija mnoge sposobnosti. Dijete uči zapažati, usmjeravati pažnju, prepoznavati i imenovati, uspoređivati i nijansirati značenja riječi, razvijati asocijacije i istraživati i kroz sve to usvajati pravilnu gramatičku normu jezika i **na kraju samostalno oblikovati jezični izraz, što je zapravo sastavni dio rehabilitacije nedovoljno razvijenog jezičnog izraza kod ove djece**. Ali, ovaj put ne "suhoparno" na ciljanom jezičnom materijalu već doista stvaralački, kao potvrda vlastitih sposobnosti, što je možda od svega i najvažnije.

Istodobno se kod djece razvija stav prema okolini i svijest o svijetu i pojavnosti života u bezbroj oblika. Stoga se sa sigurnošću može reći da je pisanje haiku pjesama jedan od najkreativnijih načina rehabilitacije jezičnog izraza kod djece s jezičnim teškoćama.

Naš najveći uspjeh je učestvovanje na Svjetskom dječjem haiku festivalu **World haiga competition for children 2005** u Constantzi na Crnom moru, gdje su učenici SUVAGA (7) osvojili 1. mjesto!!! **I pojedinačno i grupno kao država smo osvojili 1. mjesto.** Stihove naših učenika je oslikalo nekoliko učenika koji imaju slušne implante i koji su veoma likovno nadareni (na likovnoj grupi ih vodi prof. Gordana Košćec). Za ilustraciju haiku stihova japanskog pjesnika Tihana Majpruz je dobila 1. mjesto. Dakle, učenici urednog sluha s jezičnim poteškoćama i implantirani zbog gubitka sluha u zajedničkom radu su polučili zajednički uspjeh. Napominjem da stalno govorim o natjecanjima u kategoriji učenika redovnih škola i u Hrvatskoj i u svijetu (od prosudbene komisije u Constantzi sam naknadno doznala da su i literarni i likovni radovi naših učenika s posebnim senzibilitetom i da su bili iznenadjeni njihovom poetskom razinom kojom su odskakali od drugih).

Na zahtjev japanskog haiku društva svi su naši radovi iz Constantze otišli u Japan u Hekinan, prevedeni na japanski i izloženi za vrijeme EXPO-a tijekom 7. i 8. mjeseca. Zatim, su izloženi u gradu Sendaiu - Museum of literature, a u veljači 2006. godine na izložbi MIFA festivala u Tokiju.

Zadnje tri godine učenici naše škole otvaraju Dječji haiku festival recitacijama haiku stihova, što je za njih veliki izazov. S puno truda se pripremaju za recitacije i to je za njih jedna od najboljih terapija jer uspijevaju u kratki haiku izraz unijeti sve vrednote govornog izraza.

Ovim kratkim prikazom sam htjela pokazati **da se u ovoj populaciji djece nalaze i darovita djeca** i da je nekad potrebno jako malo do velikog uspjeha, najvažnije ih je prepoznati, ohrabriti i usmjeriti i tako pripomoći da se raznoliko i bogato razvija njihov doživljajni i spoznajni svijet, a i naš. Brojni uspjesi i nagrade potvrđuju da je to doista tako.

Recitatorska grupa haiku poezije OŠ Poliklinike Suvag

**Pjesme učenika OŠ Poliklinike SUVAG (šk.g. 2009/2010.)
S DJEĆJEG HAIKU FESTIVALA 2010 / CHILDREN'S HAIKU FESTIVAL 2010**

Josip Kovačić, 7.b

Zadnji dan rujna
samo glasanje čvorka
voćnjak sve tiši...

Uzvik dječaka
u berbi kukuruza -
srna u trku

Last September day
only starlings' calls - the orchard
becomes silent...

A boy's shout
at the corn harvest -
a roe on the run

(Nagrada/awarded)

Nina Fariš, 7.b

Da sam cvijet
bila bih tratinčica
kraj suncokreta

Zlatni vjetrovi
u mojoj mašti lebde -
čitam o žitu

S krilom galeba
tone borova šuma
u zlatno more

If I were a flower
I'd like to be a daisy
near a sunflower

Golden winds
glide in my imagination -
reading about corn fields

On a seagull's wing
a pine wood drowns
in a golden sea

(nagrada/awarded)

Aisha Bushara, 6.b

Žito u zlatu
bjledi mjesec još sja -
polje u zoru

Lavež psa -
lagano lelujaju
latice lopoča

Gold in the corn
a pale moon still shines -
a field at dawn

Dog's barking -
swaying slowly
petals of a water lily

(nagrada/awarded)

Martina Sinković, 6.b

Promiču pahulje
živnule bakine oči
pokraj okna

Zaleđen potok
pahulje meko prše
po površini

The snowflakes go through -
granny's eyes by the window
full of shine

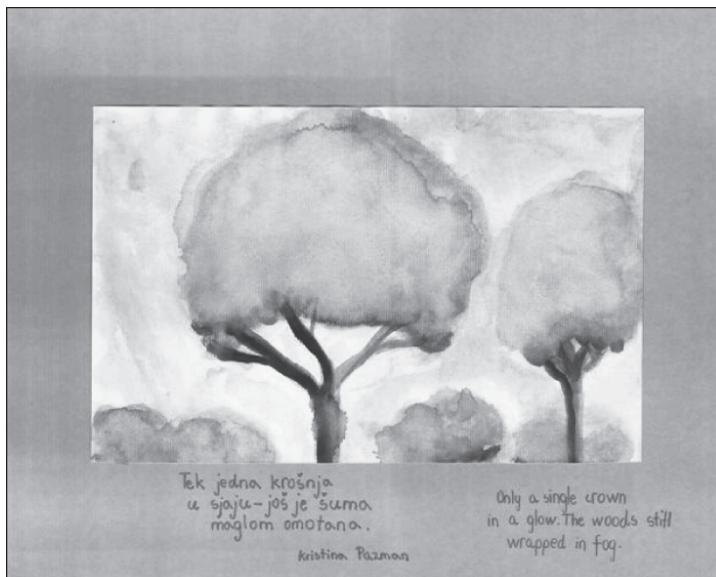
A frozen stream
snowflakes falling slowly
over the surface

Matej Markoč, 6.b

Pun krov antena
bez ijedne ptice,
park bez djeca

A roof full of aerials
without a single bird,
a park without children

Mentor: Zrinka Šimunović

Tek jedna krošnja
u sjaju - još je šuma
maglom omotana.

Only a single crown
in a glow. The woods still
wrapped in fog.

Kristina Pazman, OŠ Poliklinike Suvag

Pismo učiteljice Tatjane Kukić iz Zagreba

Poštovana urednice, evo javljam Vam lijepu i radosnu vijest, jučer smo dobili pismo iz Japana u kojem su bila 4 priznanja za učenike, te sitni poklončići za njih (male kutijice za čuvanje sitnica, prigodne bilježnice i neki, rekla bih, privjesci). Ovo su radovi učenika na natječaju Japan Airlines 2010.

OŠ Dragutina Tadijanovića, Zagreb

Lucia Pulek, 10 god., 4a

the first day of school
the classrooms are humming
with summer's memories

prvog dana škole
sve učionice bruje od
ljetnih sjećanja

Mirjana Cestarić, 10 god., 4.a

early summer day
sunray entered the class
and still plays the game

sunčana zraka
kroz prozor uđe u razred
i nastavi igru

Luka Šoštarić, 10 god., 4.a

a book on the desk
the teacher is tellin us
knowledge has power

knjiga na klupi
učiteljica govori:
„znanje ima moć“

Anita Bagarić, 10 god., 4.a

sometimes all my thoughts
keep wandering from the school
to beloved blue sea

moje misli
odlutanju iz škole
plavome moru

PIŠE SE O HRVATSKIM HAJIĐINIMA...

IT IS WRITTEN ABOUT CROATIAN HAIJINS...

GLAS ISTRE, 10.1.2010.

DEJAN PAVLINoviĆ, PROFESOR, BUBNjar i HAIKU Pjesnik
Istarski haidin

Dejan Pavlinović je profesor engleskog jezika u Gimnaziji u Puli, ima 41 godinu i svira bubenjeve u pulskom rock bendu The Chweger. Iako je rock sam po sebi ekstrovertiran, često buntovan i glasan, Pavlinović ne odaje takve manire. Hoda polako, priča sporo, tiho i nenametljivo, a kada toči čaj, radi to s gotovo meditativnom pažnjom.

U biti, što drugo očekivati od poklonika, ljubitelja i pjesnika-laika haiku poezije? Naime, prije više od dvije godine u pulskoj gimnaziji održana je radionica haikua pod vodstvom japanskog pjesnika Shokana Tadashija Kondoja i predsjednice Društva hrvatskih haiku pjesnika Višnje McMaster. Kako kaže, to zrno je u njemu već postojalo, a nakon radionice preraslo je u cvijet.

- Nekako sam uletio u radionicu i pronašao sebe u takvom poetskom izražaju. Taj pjesmuljak od tri stiha s po pet, sedam i pet slogova, čija forma često varira, bez umetanja sebe, ali sa željom da fotografskom jasnoćom pokuša zabilježiti doživljaj jedne istine, za mene je bilo ono nešto. Teško je to objasniti nama zapadnjacima... nema riječi koje to mogu opisati... jednostavno sam osjećao, isprekidano će Pavlinović.

Istiće prijašnje proučavanje istočnjačke filozofije, s naglaskom na zen budizam, kao kamen temeljac budućem hobiju.

- U periodu intenzivne potrage za dubljim smislom, uz ponovno promišljanje o kršćanstvu, dotaknuo sam se i dalekoistočne filozofije. Shvatio sam da je ista jezgra, jezgra nepatvorenosti i iskrenosti, prisutna kako u kršćanstvu tako i u zenu. Tu sam jezgru pronašao u haiku poeziji i čini se da sam je se odlučio držati, kaže naš sugovornik koji je na prestižnom 14. međunarodnom haiku natjecanju Kusamakura u japanskom Kumamotou 2009. godine osvojio drugu nagradu te 5.000 jena (prva nagrada iznosila je 50.000 jena i put u Japan).

U Krapini, 2008. godine na 10. haiku danu "Dubravko Ivančan" također mu je pripalo srebro. Na prestižnom 20. ITOEN Oh-I Ocha haiku natjecanju u Japanu 2009. godine dobio je pohvalu - Merit Award, kao i na 6. i 7. kloštranskim haiku susretima u Kloštar Ivaniću 2008. i 2009. godine. Na domaćim natjecanjima konkurira više od 400 haiku pjesama, dok na svjetskim susretima taj broj dostiže nekoliko tisuća. Samim time, drugo mjesto osvojeno u Japanu za našeg profesora nije mala stvar. No, on na to ne gleda kao na antologičko priznanje.

- Nisam jedini uspješni haidin (haiku pjesnik) iz Istre, tu su Marija Pogorilić iz Rovinja i Malvina Mileta iz Labina, koja piše na predivnoj labinjonskoj čakavici. Osim toga, haiku ne trpi jaštvo u svojoj formi, pa po logici stvari, natjecanja također nemaju naglašenu kompetitivnost. Ima nas različitih društvenih profila, od profesora, kuhara, domara do liječnika, ali zajednički nazivnik nam je užitak u tom poetsko-objektivnom prikazu stvarnosti.

Jest da me supruga u šali podbada da naša druženja pomalo podsjećaju na konvencije trekkieja, odnosno obožavatelja Star Treka, ali to je možda zato što haidini ne pate od akademске opterećenosti, veli Pavlinović.

- Istina da nastaje u hipu, no haiku je često produkt višemjesečnog rada, a to što s vremenom možda mijenja smisao te biva i dalje svjež, njegova je dodatna ljepota, zaključuje Pavlinović te dodaje da mu je pisanje svojevrsna kontemplacija. Kako objašnjava, stvaranje haikua omogućuje čovjeku boravak u ovdje-i-sada trenutku koji osobi potom daje uvid u novu sadašnjost prepunu svežih doživljaja i novih iskustava.

Nikola Vujačić

utopi se
u vlastitom odrazu
snjegović

Mliječnom stazom
od zvijezde do zvijezde
maleni prst

u mrzlo jutro
na goloj trešnji
procvalo sunce

Dejan Pavlinović

ISTRIAN HAIJIN

Dejan Pavlinović, teacher, drummer and haiku poet

Dejan Pavlinović is a 41-year-old English teacher in 'Gimnazija Pula' grammar school, and plays the drums in a Pula rock band 'The Chweger'. Although rock music is extrovertive by itself, very often rebellious and loud, Pavlinović doesn't seem to show such manners. He walks easy, talks slowly, quietly and unobtrusively, and when he pours tea, he does it with almost meditative attention.

drowning
in his own reflection
a snowman

In fact, what else would you expect from a devotee, admirer and writer of haiku poetry? Namely, in 2007 a haiku workshop was organised in 'Gimnazija Pula' by the Japanese poet Shokan Tadashi Kondo and Višnja McMaster, the president of The Association of Croatian Haiku Poets. As Pavlinović says, this seed had already existed inside of him, but after the workshop it turned into a flower.

- Somehow I turned up at the workshop and found myself in such a poetical expression. This little three-line poem with 5-7-5 syllables, whose form can often vary, without inclusion of oneself, but wanting to note down the sensation of a truth with photographic clarity was 'that something' for me. It's hard to explain this to us Westerners... it's beyond words... I just felt it, says Pavlinović discontinuously. He mentions his prior exploration of Eastern philosophy, with special attention on Zen Buddhism, as the cornerstone for his future hobby.

- In a period of intensive quest for a deeper meaning, along with a newly reflection on my own Christianity, I touched the philosophy of the Far East too. I realized that the same core, the core of genuineness and honesty, is present in Christianity as well as in Zen. I found that essence in haiku poetry, and it seems that I decided to stick to it, says Dejan who won the second prize and 5,000 yen in the prestigious 14th international 'Kusamakura' competition in Japanese Kumamoto in 2009 (the first prize of 50,000 yen included a trip to Japan). On the 10th 'Haiku Day Dubravko Ivančan' in Krapina in 2008 he was also awarded the silver prize.

In 2008 and 2009 he was commended at the 'Kloštar Ivanić Haiku Meeting', as well as on the reputable 20th 'ITOEN Oh-I-Ocha' haiku competition in Japan in 2009 with the Merit Award. More than 400 haiku poems compete in domestic competitions in different categories, whereas in international competitions this number can pass a thousand. Therefore, the second prize won in Japan is not a small thing for our teacher. However, he doesn't perceive this as an anthological recognition.

from star to star
down the Milky Way
a little finger

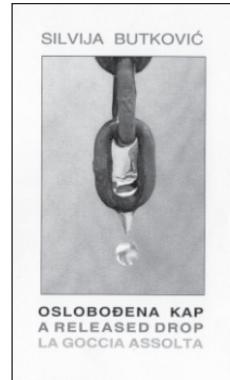
- I'm not the only successful hajjin (haiku poet) from Istria, we have Marija Pogorilić from Rovinj and Malvina Mileta from Labin, who writes in the wonderful 'Chakavian' dialect from Labin. Besides, haiku doesn't tolerate selfness, which means that our competitions don't emphasize competitiveness. We have different social and professional profiles like teachers, cooks, caretakers, doctors, but what we have in common is the enjoyment in this poetical and objective reflection of reality. It's true that my wife sometimes likes to tease me by saying that our meetings somewhat resemble Trekkie conventions, i.e. gatherings of Star Trek fans, but perhaps that's because hajjins aren't academically preoccupied, says Pavlinović.

frosty morning...
on a naked cherry tree
the sun in bloom

- It's true that it occurs in a moment, but haiku is often the result of an effort lasting for several months. The fact that, as time passes, it may change its meaning, but remain as fresh as before, is its additional beauty, concludes Pavlinović, and adds that writing is to him a kind of contemplation. As he explains, creating haiku enables a person to remain in the here-and-now moment, which in the end gives that same person a new insight into a new present full of fresh sensations and new experiences.

Nikola Vujačić
Translated by Dejan Pavlinović

**Izložba hajgi Silvije Butković u Vinkovcima /
Silvija Butković's haiga exhibition in Vinkovci**

4. lipnja 2010. u Gradskoj knjižnici i čitaonici Vinkovci predstavljena je izložba Silvije Butković „Oslobođena kap.“ O hajgama je govorila Vlasta Markasović, prof. iz Vinkovaca.

Također, Silvija Butković, Master of Haiga World Haiku Association, prva je urednica iz Hrvatske na jednom on-line časopisu za haiku i ine izričaje japanske književnosti. Ona uređuje stranice za hajgu on-line časopisa SIMPLY HAIKU, <http://simplyhaiku.webs.com>.

**Izložba hajgi Malvine Milete u Labinu /
Malvina Mileta's haiga exhibiton in Labin**

Malvina Mileta izlagala je svoje foto hajge na Prvim labinskim Danima umjetnosti od 26. do 28. kolovoza 2010. godine.

Bila je to zapažena izložba, prva ovakve vrste u Labinu i Istri općenito.

Glas Istre, 17.12.2009.

Marija Pogorilić iz Rovinjskog Sela dobila je drugu nagradu na 7. kloštranskim haiku susretima u Kloštar Ivaniću. Ova autorica nagrađena je za uratke naslovljene "Portret na zidu", "Načulio uši" i "Pas u okviru".

Dubravko Korbus, predsjednik ocjenjivaekog suda, za rad Marije Pogorilić kazao je: "Ovo je jedan vrlo lijep haiku u slici koja je i sama u neku ruku haiku. Slika jest naslikana i dovršena, ali još uvijek otvara neka pitanja na koja treba odgovoriti.

Ona sama neživa je, ali u njoj postoji nešto što je itekako živo - barem u našoj mašti u trenucima kada je gledamo. Izvrsno uočen detalj psa koji je načulio uši izaziva našu radoznalost. Upozorava da se nešto događa. Tjera nas da još pozornije pogledamo sliku i još više se uživimo u nju kako bi pokušali dokučiti što je to slikar ulovio i pokušao nam prenijeti."

Njezin je uradak uvršten u zbornik radova sa susreta, a od autora iz Istre tu su još uvršteni i Malvina i Majda Miletin (Nedeščina), Sonja Buljević (Buje), Dejan Pavlinović (Pula), Nevenka Erman i Marija Maretić (Žminj) te Daniel Mohorović (Labin). U kategoriji učenika osnovnih škola zastupljeni su i učenici Osnovne škole iz Oprtlja pod vodstvom mentorice Sanje Petrov. (V. B.)

<http://www.glasistre.hr/kultura/vijest/147222>

Svoja zapažanja Đurđa Vukelić-Rožić vrlo vještito bilježi na papir u različitim formama - humoreske, priče, poezija, haiku. To su prepoznatljiva iskustva, male stvari malih ljudi. Iskreno, bez predrasuda, podsjeća na onu ljepšu stranu života koju u svakodnevici ponekad i previdimo

Tijekom godina mijenjala je mjesto svoga boravka, žoke, prijatelje, poslove, ali jedino nikada, veliko toplo srce ostalo je uviđe isto.

Đurđa Vukelić-Rožić rođena je 1956. u Vidrenjaku u Moslavini, živi u Ivanić Gradu, diplomirala

vidi mogućnost odabira u obilju koje nas okružuje, mogućnost novih pozitivnih iskustava.

Same ljudi imaju sposobnost smijati se. Samo inteligentni imaju smisao za humor. Svaka čast onima koji imaju sposobnost uočiti smješno i još povaljivije ako to

Bedeckovina Đurđa Vukelić-Rožić Poezija (na hrvatskom standardu i kajkavskom narječju) joj je objavljena u Senj je meteori Varaždin. Hod se nastavlja

V Recital ljubavne opezie Đurđika Bodin Marja Bistrica, 42. Svečanosti kajkavskih popevk Krapina 2007., recital poezije. Susret riječi, Bedeckovina, Recital kajkavске poezije Krapina 2009. Za ljubavnu pjevnu Izvan Razuma dobila je prvu nagradu udruge Spark, Velika Gorica 2009. Haiku, vake i halbine objavljaju u zbornicima u zemlji te inozemstvu i Internetu. Glavna i odgovorna urednica dvojezičnog časopisa za haiku IRIS, među osnivačima haiku susreta u Kloštar Ivaniću, urednica Internet stranica hrvatskih haiku pjesnika. Za svoje

haiku pjesme primila je niz nagrada u zemlji i svijetu.

Oprostite, bilo je slučajno!

Ukoliko se, pročitavši neku od priča ili humoreski u ovoj knjizi budete osjećali pogodenima, razgođenima ili možda čak i nadahnutima pri pomisl, gle, to ona piše o meni, imate pravo. Pišem o vama. Ali, to se dogodilo slučajno. Ako znanstvenice ne grijebi tvrdice da smo postali od sedam pramajki, bit će da imamo i ponosno zajedničko, osim vremena u kojem trenutno i vi i ja živimo kao djelič ovoga beskrajnog ljepljog i strpljivog Planeta, koji je vrtio svoja plavetnila i zelenila i prije, a vrjet će ih možebitno i nakon nas, ljudi. ☺

Veliko i toplo srce pjesnikinje

na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Radni vijek proveo u banjarskoj instituciji u Zagrebu, sada umirovljena. Objavila 4 knjige: 3 zbirke humoreske te zbirku haiku poezije. U pripremi za tisk je zbirka humoreski, *Fuj, ti si normalan!*, te haiku poezije na standardu i kajkavskom narječju *Izvan razuma*.

U svom se životu susrela s ljepljim i ružnim, prijetila se siromušnjeg djetinjstva, svog američkog iskustva za život kod teže u Chicagu, različitim poslova, lijepih druženja u puhačkom i tamburaškom orkestru KUD-a Posavac iz Ivanić Grada, gdje je svirala flautu i piccolo... Vježta optimistica, Đurđa, u svakom trenutku prije svega

znaju literarno ubočiti i zapisati Vojo Šiljak uz Đurdine humoreske sabrane u zbirci Malo ulijivo malo udesno. Svoja zapažanja, vrlo vještito bilježi na papir u različitim formama (humoreske, priče, poezija, haiku). To su prepoznatljiva iskustva, male stvari, malih ljudi, iskreno bez predrasuda podsjeća na onu ljepšu stranu života koju u svakodnevici ponekad i previdimo. Zato nam je tako lako prihvatići njenje iz srača prećenome riječi.

Humoreske su joj tiskane u Večernjem listu, Kvizorom, Podstranskoj reviji, Zborniku kriježenih i likovnih radova Hrvatskih neprofesionalnih stvaralača, Hrvatskih sabor kulture, Susret riječi,

Izvan razuma
Jednom kriješnica u svemiru
jurit u kao pustinjom suša
tražeći te u svom nemiru
oko zvijezda, između duša

Kad budem pažljiva
tražit će te suze mojih slogova
nošena radom s tola raspele
i žrtvenika umornih bogova

Tražit ću te pažljakom mitova
makar me gazile potkove sjajne
kao izgubljeni stih u stogu stihova
makar me gušilo obećnje

kap po kap oči plavi ocean
pretraživaći kao bajke i snove
nježno ću prostirjeti svoj dlan
čekati gromove i metore

Voljet ću te izvan razuma i dušu
bit čemo dvoje a ni jedan dan

voljet ću te dok se svemir ne snodi
i prah moj voljet će tvoj prah

V Parizu gda sem bil
V Parizu gda sem bil
svoj sem Kati sakaj kupil
cincinjat ze crte cirkle

Pak sem bil u Mnichenu
i kupil sem joj čizme
PC, CD i DVD
zel sem i malo zlata

moja mila Kata
ondak sem bil prek bare
pak mi se zdopal prelepi

kufar semsonajt

A gda sem se svrni
ona je pobrala se

i prečala poč

Sat mi je lepo

ko ribi vu vodi

na slobodi

Če bi sirotu kakvu našel

rad bi joj sega dal

bi joj kupoval nekaj drugo

sad bi znal

Recital kajkavске poezije,

Krapina 2007.

maza se komaj
čez vrata Žiale vleč -

pak buju dvogček

na Žoku Žale

nisko sunčeće svetli

po žutim dijam

Kaj Ti znači

Pital je moj vukn Šef

zakaj breg ima brig

zakaj pijem žuti lek

kak sem došel na oset

I još me je pital

kolko zapratim let

zakaj nemam internet

Đurđa kojim pivat zna

a krava mleko zabadaf da

kaj je život nažil

čel je znati

zakaj sem bogec

i nemam kojekaj

muciš ga je

zakaj me svi vole

i zakaj ja imam rad

svoj kraj

Sem kromel

nis rek ni reč

kaj ti znad me det

kaj te čeka

prede naj pojdeš

v zemlju leč

Čez suze buž gledeš set

če bužem požen mret

Čez suze buž gledeš set

če bužem požen mret

Objavljeno u "Krapinskom vjesniku", siječanj 2010.

2 Glas Istre /istraplus

Ime: Marija Andela

Prezime: Pogorilic

Zanimanje: umirovljenica, pjesnikinja

Životni moto: Dobro se dobrim vraća

Poezija ispunjava sve snove

Haiku je tako teška forma, ali kad jednom uđeš u taj svijet, teško je iz njega izaći. Jednostavno vuče daje, kaže Marija Andela Pogorilic, pjesnikinja iz Rovinjskog Škola

Piše Mihaela MEDIC

zastupljena u 17 skupnih zbirki, a u raznim časopisima objavljena su više od 30 puta. S istarske, lokalne tematike, koja dominira u prvoj zbirki "Dih ljubavi", na malo teže, filozofske i misaone pjesme prešla je u drugoj "Kap rose", a u trećoj "Zrno soli" vraca se ponovno u rodni kraj. Piše na seljanjskoj čakavici, ali i standardu. Pjesni stihovi ne rijetko rasplaču rodbinu, poznane ili one koji se na neki način pronađu u njima. Zanijelivo je da je prije dvije godine počela pisati haiku poziciju.

- Ki je pensa na haiku, a sada ih iman više nego tih drugih, kroz smijeh će Pogorilic.

Zahvaljujući nevjestici Jeleni i sinu Vedranu ušla je u svjet interneta te je na jednim stranicama ponosila natječaj za haiku poeziju pa se odlučila okušati i u vrti. Posredstvom udruge Tri rijeke iz Ivanic Grada, koja vodi te stranice, ušla je u dvadesetak Časopisa haiku poezije u Japanu, Australiji, SAD-u...

- Haiku je tako teška forma, ali kada jednom uđeš u taj svijet teško je iz njega izaći. Jednostavno vuče daje, kaže Pogorilic. Ištice da otokom i ostale japanske forme, a to su senryu, waka, haibun i haiga.

- Ne čudi stoga kada kaže da joj poezija znaci život.

Bilo oti prazna bez toga. Ovo je ispunjenje svih mojih snova i zlog toga osjećanja izmisljeno bogatstvo u duši, ističe pjesnikinja iz Rovinjskog Škola.

Ideja se kaže, ponekad stvara danima, a kada osjeti da je zrela, stavlja sive na papir. S druge strane, ponекad svrće krovne krovne laviću i u jednoj minuti, uglovima na stolu u kužini, se nađe na papiru. Stihove najprije zapisuje na papiru, potom sve uredno prepriče u bilježnicu, a tada pretisku i u kompjuter.

U mirovini je deset godina i otad ima više vremena za poeziju.

Dan joj je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Objavljeno u "Glasu Istre",
19. prosinca 2009.

26 Vjesnik

KULTURA

petak, 22. siječnja 2010.

IVAN NADOL

HAIDIN S NERETVE

Summer solstice
Old man and the river
synchronise their walk

Ljetni solsticij
Starci i Neretva
usklađuju hod

Bez obzira koliko svjetskih i domaćih priznanja dobija za svoju poeziju, nisu sagradili Ivan Nadol i daje ostaje samozatan u svom radu. Iako sveprisutan u svakodnevnom životu grada (a posebno je aktivovan u Ogranku Matice hrvatske Metković gdje obnaša funkciju tajnika), gospodina Nadola teško čete natjerati da sebe stavi u prvi plan. Za njega je savsino normalno dobiti nagradu ili priznanje i smatra kako od toga ne treba stvariti pompu. Svoje nagrade i priznanja, kroz čije su učinak i učinkove, podnosi načelniku gradskog odbora za kulturu i sport, ali i načelniku općine, ali i standardu. Pjesni stihovi ne rijetko rasplaču rodbinu, poznane ili one koji se na neki način pronađu u njima. Zanijelivo je da je prije dvije godine počela pisati haiku poziciju.

- Ki je pensa na haiku, a sada ih iman više nego tih drugih, kroz smijeh će Pogorilic.

Zahvaljujući nevjestici Jeleni i sinu Vedranu ušla je u svjet interneta te je na jednim stranicama ponosila natječaj za haiku poeziju pa se odlučila okušati i u vrti. Posredstvom udruge Tri rijeke iz Ivanic Grada, koja vodi te stranice, ušla je u dvadesetak Časopisa haiku poezije u Japanu, Australiji, SAD-u...

- Haiku je tako teška forma, ali kada jednom uđeš u taj svijet teško je iz njega izaći. Jednostavno vuče daje, kaže Pogorilic. Ištice da otokom i ostale japanske forme, a to su senryu, waka, haibun i haiga.

- Ne čudi stoga kada kaže da joj poezija znaci život.

Bilo oti prazna bez toga. Ovo je ispunjenje svih mojih snova i zlog toga osjećanja izmisljeno bogatstvo u duši, ističe pjesnikinja iz Rovinjskog Škola.

Ideja se kaže, ponekad stvara danima, a kada osjeti da je zrela, stavlja sive na papir. S druge strane, ponекad svrće krovne krovne laviću i u jednoj minuti, uglovima na stolu u kužini, se nađe na papiru. Stihove najprije zapisuje na papiru, potom sve uredno prepriče u bilježnicu, a tada pretisku i u kompjuter.

U mirovini je deset godina i otad ima više vremena za poeziju.

Dan joj je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i vesela dokazuje iznimno velik broj po-sjetitelja na njezinim promocijama; na zadnjem, dan je bilo čak dvjestotinjak osoba.

Otkriva na kraju da su u pripremi priča, odnosno feljtoni i sjecanja vezana uz život u Rovinjskom Školu koji pamti kao dijete, kao i prva zbirka haiku poezije.

Dan je ispunjen raznim aktivnostima. Veličanstvo, šetanje, druženje i razgovor s mještanjima, rodbinom, prijateljima...

A da je komunikativna i

Prof. dr. sci. Ljubomir Radovančević

PRIKAZ KNJIGE SLAVICE SARKOTIĆ

„SRCE NA CARINI“ (pjesme), Aura, Sisak, 2006., str. 112, Sisačka biblioteka, Knjiga 7, plastificirana omotnica u boji

Književnica i poznata haiku pjesnikinja javlja se ovom zbirkom „Srce na carini“ u kojoj je uz haiku ponovno afirmirala i poeziju drugog, standardnog žanra. Zbirka sadrži 60 pjesama svrstanih u smisalno sadržajnih šest ciklusa, tematskih cjelina, kako slijedi: Povratak, Trenuci, Plavi san, Blagdanski haiku, Što je sreća, Srce na carini, Ljubav i slatko od višanja.

A propos forme, Slavica Sarkotić piše slobodnim i vezanim stihom: /abab; aabb; aabccb; aabaab; aab / sinkopalno b/ cca.

Uspješno i vrlo funkcionalno koristi refrene („da si noćas samnom bio“, „prije nego sam se vratila“). Ponekad refren obogaćuje i osvježuje mijenjanjem središnjeg pridjeva (stare, zaštitničke, drage, poznate, napola prazne - „Stare roditejske kuće“). Drugom prilikom - „Praznik svijeća“ - glagolima: gore, titraju, svijetle, plamsaju, ogledaju, govore - svijeće. Slavica varira dio zadnjeg stiha svake strofe.

Pjesme imaju obavezno simetrične likovne oblike, analogno grafičkoj poeziji, poput statističkog drveta. Vodi, dakle, računa i o estetskom izgledu pjesme, ne samo sadržajnom, u kojem neizostavno slijedi liniju svoga unutarnjeg osjećaja ljepote.

I u haiku poštaje formu - srednji stih je uvijek najduži.

Iz osjećaja slobode ne preza upotrijebiti ni riječ stranog jezika (puzzle), udomaćenu već i u nas. U funkciji je strofe i pjesme i menuet i Boccherini.

Refleksivnost te poezije jednostavna je i inteligibilna.

Svemoć riječi lijepo je opisana u istoimenoj pjesmi.

Mjestimično doseže vrhove tinovske inspiracije. Uzori su joj neprepoznatljivi, a izdaleka ponekad asocira na D. Cesarića, Z. Goloba i neku drugu poeziju između dva svjetska rata, ali oplođeno modernošću. Kao i te (Golob, Cesarić) i Slavičine pjesme naprsto žude da budu uglazbljene, da osvanu u šlagerima, jamčeći popularnost.

Vokabular je bogat i neuobičajenim riječima: mrmoreći, razobličiti, bugen-vilija, kobalt, luster, žoržet, dažd, mrmor, prh, jantar, poutpourri, vrutak i dr.

Slijedi i sve druge zakonitosti poetike haikua - ovog oblika starojapanske provenijencije, rapidno popularnog u zapadnjačkom svijetu, pogotovo u nas.

Malo tko je tako uspješno izrazio efemernost života: „Dani su samo zrnca od pijeska“.

Nakon vrijednih nagrada i toliko publiciranog (sedam knjiga i dr.) i ovom zbirkom autorica potvrđuje svoju pjesničku zrelost.

Ilustracije od deset crteža i grafika te pastel s naslovnice u boji znamenitog sisačkog slikara Slave Striegla, upotpunjaju kvalitetu ove kolekcije pjesama.

Ljubavna je poezija posve intimistična, iskrena, bez uljepšavanja i himbe.

Larvirana simbolika prepoznaje se, uz napor, a podrijetlom iz nesvjesnoga.

Stavljući se u ulogu njega („Susret“, „Snoviđenje“), mašta o njegovom doživljaju sebe.

Neke sa, neke bez interpunkcije, pjesme su i moderne i klasične, po izrazu pripadaju suvremenosti, skladne, a nisu nimalo hermetične.

Vežana za sisački i turopoljski zavičaj, poetesa ostaje subjektivna, ali i univerzalna jer pjeva o sveopćosti ljubavi i drugih osjećaja. Blago izražena žal za mladošću i tempi pasati („Nekad i sad“ i druge).

U inflaciji bezlične poezije ova se zbirka nadaleko ističe i visoko odskače svježinom, spontanošću, jednostavnošću, ležernošću, bliskošću, intimnošću, nježnošću poezije, kvalitetom opreme knjige, afirmirajući, inače dubiozno? „žensko pismo“.

U pjesmama o noći maestozno je uspjela ući u suštinu tajanstva ove Pojavnosti, tinovski simplificirano i filozofično duboko („Nejasnoća je sunce od jasnoće“ - Tin Ujević).

Prigodna haiku tematika je cjelina (Blagdanski haiku).

Dvije najveće ljudske teme - ljubav i smrt, mitski i arhetipski Eros i Thanatos - i nitko nije pjesnik tko ih nije dodirnuo i obradio - nezaobilazne su i temeljne i u ovoj zbirci. Thanatosu je posvećen ciklus „Blagdanski haiku“. Cjelina „Per aspera ad astra“ sastavljena je od haikua u nizu.

Veličina malenog ogleda se u pjesmi o brezi i kiši. Svakodnevno mikroskopski proučavajući humane stanice u svom zvanju citologinje prepoznavala je taj moment i translatirala ga na sasvim

drugom - udaljenom planu - u poeziju. Isto tako vraća se istinski malim stvarima u definiranju sreće, dalekom od svake metafizike, udaljena od svega onog pseudospiritualnog - „onkraj iskustva“.

Radosti materinstva prosijavaju kroz neke pjesme.

Simboliku i metaforiku ključa dodirnula je u pjesmi „Treba imati ključ“.

O bogatstvu osjećaja snažnom autentičnošću govore pjesme posvećene najbližima.

Konkretno i precizno (pod profesionalnim utjecajem?) sentimentalno se reflektira u ovom pjesništvu transponirano kroz suptilnu dušu poetese, slijedeći estetsku liniju partenonske jednostavne monumentalnosti.

Obične slike iz života Slavica sklada pjesničkim izričajem lišenom patetike velikih tema.

Hektičnost i efemernost, „nemanje vremena“ suvremenog života i svijeta predočeno je ponajbolje pjesmom „Žurba“.

Ova poezija podsjeća ljudе da budu bolji, posvete se common sense, vrate se iskonima obitelji i sreće.

Kako je i u haiku ponekad praksa, autorica u poeziju unosi toponime (Berlin s njegovim ulicama i trgovima, Zenica, Vitez, Busovača, St. Michael, Iličić, Aicha vorn Wald, Virovitica).

Zbirka svjedoči o harmoničnom i bogatom emocionalnom životu pjesnikinje, prikazujući je kao toplu, otvorenu, spremnu iznijeti srce na dlanu na trg, darežljivosti punu osobu, prijemčivu za sitnice koje život znače.

Postižući odmak od banalnosti, bježeći od trivijalnosti, skotomizirajući buku, šum, negirajući erozije i korozije, potiskujući entropiju i Zub vremena, stiže i u oblast duševno-duhovnog prostora.

Ozračje sreće i nostalgičnosti života primarne i sekundarne obitelji prosijava kroz ove lijepе pjesme - tvorbe sklada i utjehe.

Zbirka na poetski, tugaljiv način otkriva sociološki aspekt migracije - djedovske generacije u Australiju, novije, sada u Njemačku. Fotografije unuka i pisma se izmjenjuju preko meridijana i paralela globusa u spaciotemporalnom kontinuumu.

Fluentnost pjesničkog govora osvaja i zahtjevnijeg čitatelja.

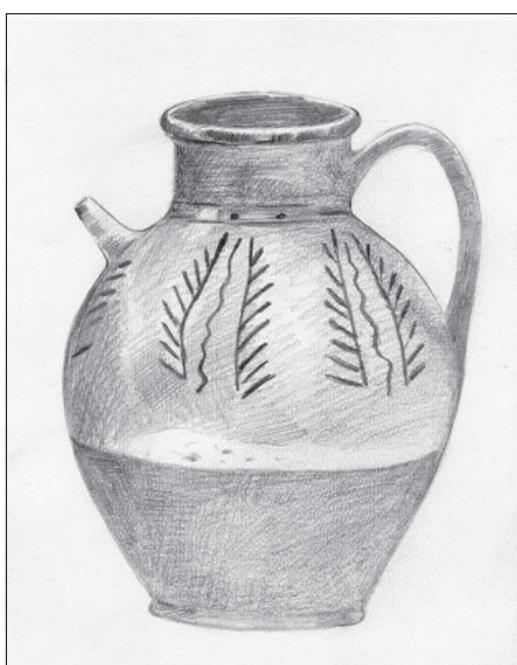
Naizgled iskaz o marginalijama dana dovodi pjesnikinja do sofisticiranosti i transcendentnosti univerzalnog.

Optimizam, unatoč patnji, iskazan je vrlo suptilno. Kao što su klasični haiku pjesnici /Issa, Basho, Busson i dr./, opsjednuti siromaštvo, jednostavnošću prirodom i godišnjim dobima, i u ovoj se poeziji nazire duh zena sa svojim rekvizitarijem, instrumentarijem i armamentarijem.

Filozofija iskustva reciprociteta pay-off-a (sve se vraća, sve se..., bez muke nema..., „čaša žuči išće čašu meda, smiješane najbolje se piju“ - Njegoš), na tragu je i u ovoj zbirci.

Knjiga je opremljena pogовором Božidara Prosenjaka, neobično oštrom, zanatski savršenom fotografijom i biografijom autorice na poleđini.

Želim(o) joj još mnogo tako krasnih knjiga!

ZBIRKE STRANIH AUTORA

HAIKU COLLECTIONS BY FOREIGN AUTHORS

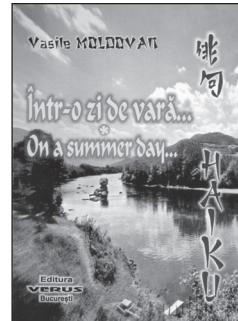
Vasile Moldovan:

ÎNTR-O ZI DE VAR / ON A SUMMER DAY

In Romanian and English

96 haiku on 150 pages

Nakladnik / Published by Verus, Bucuresti, 2010

Angling by night,
my fish hook gets stuck
in the Great Bear

Pecanje noću,
moja udica se zaglavila
u Velikom Medvjedu

Morn mist
up to the sky
cries of crows

Jutarnja magla
sve do neba
krici vrana

All of a sudden
the song of a cuckoo...
Love calling

Iznenada
pjesma kukavice...
Ljubavni zov

Over the clouds,
crucified in he sky
a lark singing

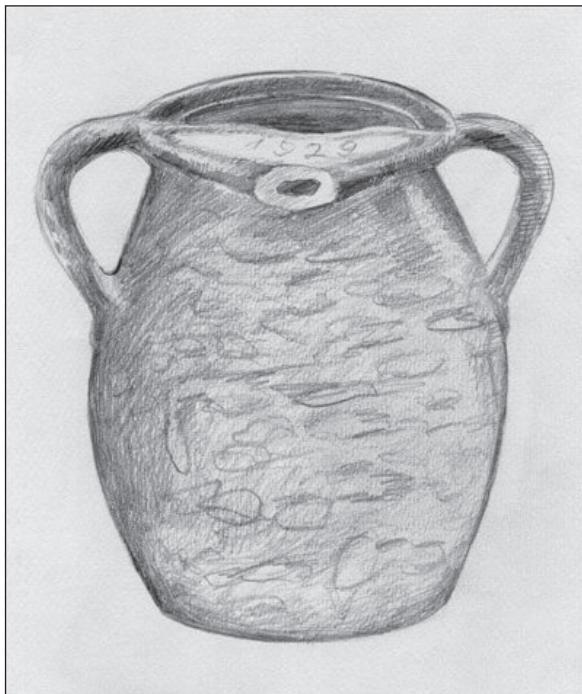
Iznad oblaka,
pribita na nebū
pjeva ševa

Frogs and stones
all around the lily pond -
their siesta

Žabe i kamenje
uokolo bare -
njihova siesta

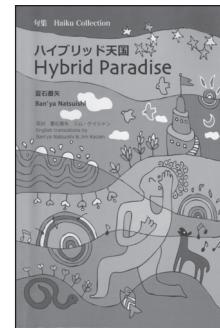
Ancient house -
the same kimono
of ivy

Prastara kuća -
isti kimono
od bršljana

**Ban'ya Natsuishi:
HYBRID PARADISE,
HAIKU COLLECTION**

**Na japanskom i engleskom / In Japanese and English
Cyberwit.net, India, 2010.**

Sailing
from Naniwa to Naba
he has forgotten his own name

Oranges piled up
I am
watched by the future

Homeland of winds:
each tree sticks in
each star

Over Pacific Ocean
a rainbow from one word
to another word

Standing over the ocean
a tower of light
and a tower of shadow

A stone dreaming of
a flying stone
and a singing stone

Jedreći
od Naniwe do Nabe
zaboravio je svoje ime

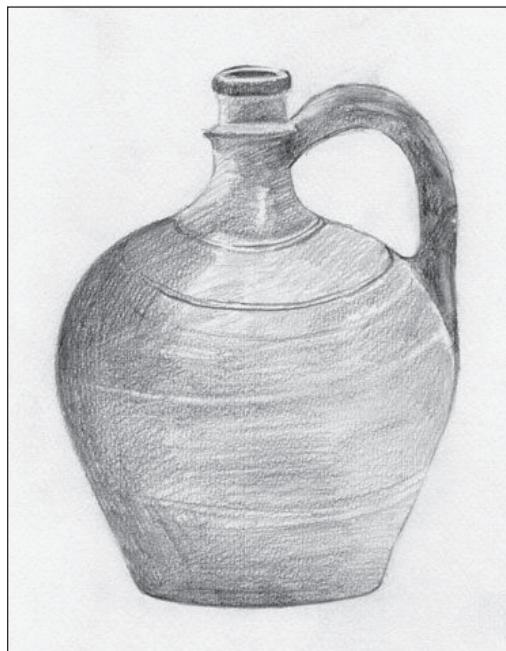
Nagomilane naranče
promatra me
budućnost

Domovina vjetrova:
svako stablo prikvačeno
u svaku zvijezdu

Nad Pacifikom
duga od jedne do
druge riječi

Stojeći nad oceanom
toranj svjetlosti
i toranj sjene

Kamen sanjari o
letećem kamenu
i pjevajućem kamenu

**Slavko J. Sedlar (1932.-2010.):
TAKVOST 2 / SUCHNESS 2**

**Ilustrirao / Illustrated by Dragan Perić
264 stranice sa 512 haikua na srpskom i engleskom jeziku
Izdavač: Saša Važić, Batajnica, Pilotska 13**

Славко Ј. Седлар

**TAKBOCT 2
SUCHNESS 2**

Саша Важић 2010.

Voćka u magli
Nižu se kišne kapi
Na grančicama

A fruit tree in the mist
Raindrops stringing
along the twigs

Protrčav putem,
Katalpin list podiže
Uši šteneta

Running along the road -
a catalpa's leaf raises
a pupy's ears

Ivica krova
Naniza živu perlu
Od golubova

The edge of a roof
strings a live necklace
made of pigeons

Nova godina...
Nova je samo lutka
U njenoj ruci

New Year...
New is only a doll
in her arms

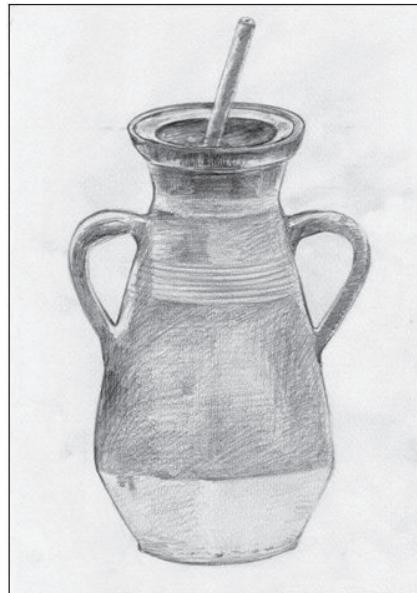
Nova godina...
Ona mete staklo u
Starim čizmama

New Year:
She sweeps glass shards
in her old boots

Udari groma
Ne mogu zaustaviti
Pesmu carića

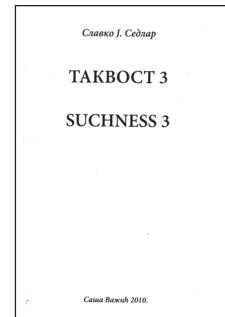
Thunderbolts
cannot stop
a wren's song

Translated by Saša Važić

**Slavko J. Sedlar (1932.-2010.):
TAKVOST 3 / SUCHNESS 3**

**Ilustrirao / Illustrated by Jovo Sedlar
270 stranica sa 780 haikua na srpskom i engleskom jeziku
Izdavač: Saša Važić, Batajnica, Pilotska 13**

Koza nategne
Štrik iznad strnike kad
Trči brzi voz

A goat tightens
a rope above the stubble
when an express train runs

Jesenja kiša
Do zore pobeleo
Po avlji sneg

Autumn rain -
by daybreak the yard-snow
turned white

Malo dvorište
Kroňja trešnje cveta van
Visokog zida

Small courtyard -
a cherry tree crown blooms
beyond the high wall

Kiša u magli
Sumorna iznad reke
Tinja svetiljka

Rain in mist -
above the river,
a somber lamp smolders

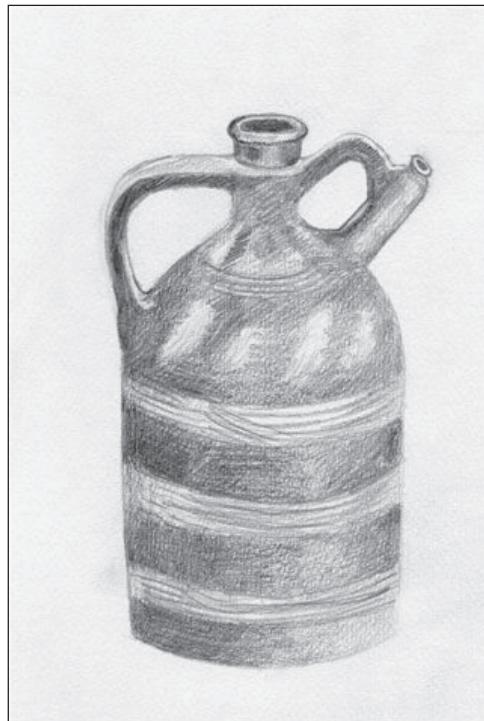
Ševe nema, a
Pesma joj odmiče spram
Zelenog ječma

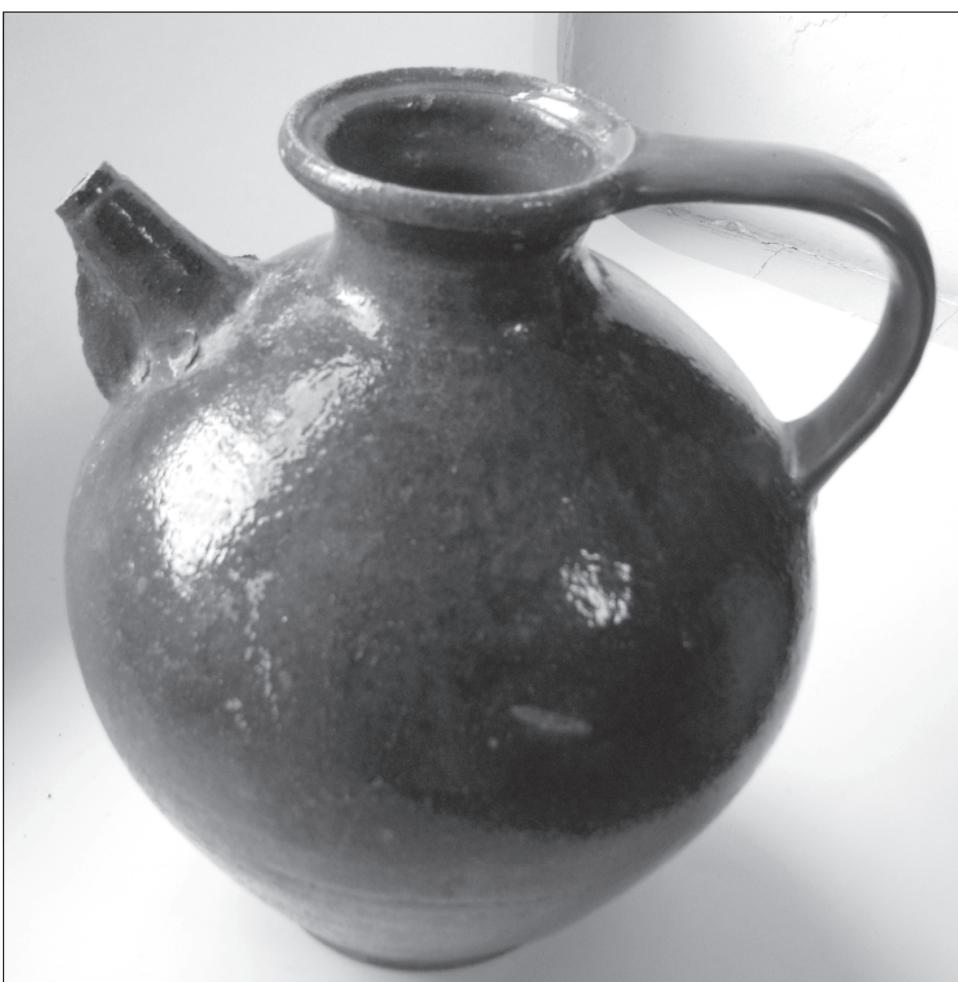
No lark in sight,
yet its song progresses
toward the green barley

Posve samotno
Oblutkom gađa potok
Plavo Ciganče

All alone,
throwing pebbles at the stream,
a blond gypsy boy

Translated by Saša Važić

IN MEMORIAM

SNOVI LUTAJU

In Memoriam Vladimir Devidé

POVLAČENJE ŽIVOTNE CRTE SLOVNIM ZNACIMA

Matematički obrazac života, točka A, točka B, i nešto što se čuti u toj od točke A do točke B povućenoj crti. Život... Vladimir Devidé... Točka A Zagreb. Točka B Zagreb. Od točke A do točke B, životnom crtom povučeni: matematika, Japan, haiku... A . _____ . B ... Vladimir Devidé (Zagreb 3. svibnja 1925 - Zagreb, 22. kolovoza 2010), hrvatski matematičar, japanolog, akademik i književnik.

Z ž X = Z, formula s jednom nepoznanicom, Z = Zagreb, ž X = Vladimir Devidé... Realnu gimnaziju polazio je u Zagrebu i maturirao s odličnim uspjehom 1944. Na Građevinskom odsjeku, Konstruktorskom smjeru Tehničkog fakulteta u Zagrebu diplomirao je s odličnim uspjehom 1951. godine. Doktorski rad Jedna klasa grupoida obranio je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1956. godine. Habilitirao je na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1956.

Od 1952. do 1957. je asistent, a od 1957. do 1958. docent na Elektrotehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu; od 1958. do 1960. je docent, od 1960. do 1965. izvanredni profesor, a od tada pa do odlaska u mirovinu 1990. godine redoviti profesor na Katedri za matematiku Strojarsko-brodograđevnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Od <http://hr.wikipedia.org/wiki/1973>. 1973. izvanredni je član JAZU, a od 1990. redoviti član HAZU. Niz godina bio je član Association for Symbolic Logic, SAD. Od 1975. član je Odbora za Orijentalne studije JAZU. Od 1970. član je Društva hrvatskih književnika te P.E.N. Centra Hrvatske. Od 1991. član je Haiku International Association, Japan, a od 2000. član i savjetnik World Haiku Association te od 1999. počasni predsjednik Društva hrvatskih haiku pjesnika i počasni član Njemačkog haiku društva.

Godine 1965. odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vijencem "za istaknute zasluge tijekom niza godina rada na području znanosti, kulture i prosvjete kao i za rezultate dobivene u odgoju stručnih i znanstvenih kadrova". Godine 1969. primio je republičku nagradu "Ruđer Bošković" za rezultate dobivene na području matematike. Godine 1982. uručena mu je Nagrada grada Zagreba za cijelokupni matematički rad, literarni rad i za knjigu "Matematika kroz kulturu i epohe". Godine 1977. dobio je međunarodnu nagradu Le Prix C.I.D.A.L.C. (Comité International pour la Diffusion des Arts et des Lettres par Cinema) za televizijski nastavni film "Matematika i umjetnost", za "njegovu stilsku uglađenost, upotrebu posebnih mogućnosti tv-medija i realizaciju koja na zorni i intuitivni način objašnjava međuvisnost između umjetnosti i znanosti".

Godine 1983. dodijeljeno mu je od japanske vlade carsko odlikovanje Kun-san-tô Zuihôshô (Orden svetoga blaga trećega stupnja) za zasluge u upoznavanju japanske kulture u nas. Godine 2003. primio je državnu nagradu Republike Hrvatske za životno djelo na području prirodnih znanosti (matematika), a godine 2004. priznanje japanskog Ministarstva prosvjete, kulture, športa, znanosti i tehnologije za istaknuti doprinos i međunarodno promicanje razumijevanja između Japana i Istočne Europe.

Od srpnja 1961. do ožujka 1963. boravio je na studijskom usavršavanju iz područja matematičkih znanosti na japanskim sveučilištima Tokyo Daigaku, Toritsu Daigaku, Kôgyô Daigaku i Rikkyo Daigaku. Godine 1968. gostujući je profesor na sveučilištu Monash u Melbourneu, Australija, a 1971. gostujući profesor na Ohio State University u Columbusu, Ohio, SAD. Godine 1965. na tromjesečnom je studijskom boravku u matematičkom Institutu "Albert Einstein" u Jeruzalemu, Izrael, na poziv Instituta. Godine 1981. boravi šest mjeseci u Japanu kao korisnik stipendije japanske Fundacije za kulturne veze s inozemstvom. Na kraćim je studijskim boravcima bio 1959. na Matematičkom institutu Poljske akademije nauka, 1976. na Varšavskom sveučilištu, 1966. na Praškom sveučilištu i Akademiji znanosti, te 1965. na sveučilištu u Zapadnom Berlinu.

Nepotpuna bibliografija - Matematička djela

Matematička logika 1964., 1972.; 100 elementarnih, ali težih zadataka 1965.; Zadaci iz apstraktne algebре 1968. (do 1991. 7 izdanja); Zbirka elementarnih ali težih zadataka 1972.; Riješeni zadaci iz više matematike s repetitorijem I, II 1972., 1973.; Uvod vo matematičkata logika 1973.; "Stara" i "nova" matematika 1975.

Matematika kroz kulture i epohe 1979.; Na izvorima matematike 1979.; Varijante 1988.; Zabavna matematika 1988.; Matematička čitanka 1991.; Gros matematičkih zadataka 1995.; Iksnaiks i njegova obitelj 2000.;

Čudesna matematika: pogled iznutra i izvana 2010.

Djela s područja japanologije:

Japanska haiku poezija i njen kulturnopovijesni okvir 1970.; Japan - tradicija i suvremenost 1978.; Iz japanske književnosti 1985.; Japan - poezija i zbilja 1987.; Japan za djecu 1987.; Japan - prošlost i budućnost u sadašnjosti 1988.; Razgovori o haiku poeziji 1991.; Zen 1992.; Renge 1995.; Antologija hrvatskoga haiku pjesništva 1996.

Japanska haiku poezija i njen kulturnopovijesni okvir 2003.; Japan, monografija 2006.

Književna djela:

Bijeli cvijet 1994.; Antidnevnik prisjećanja 1995.; Trenutak/The Moment 1997.; Haibuni - riječ i slika 1997.

MOST MEĐU SVJETOVIMA

Kada čovjek uzraste toliko da zapne za nebo spoznajnosti, postane most među svjetovima, u most pruženim rukama, utemeljenim mostom, temeljen prstima što rukovanjem dotiču dvije strane među često zavađenim obalama nepoznavanja, neznanja, iz kog često izvire strah jednih o drugima. Upravo ti ljudi, mostovi, donose poruke spoznaje na obadvije obale, obogaćujući i šireći vidokruge, krugovali su riječi među ljudima, kada se zagubi riječ među narodima, kada pojavi se sve drugo i postaje pogodno tlo ljudskim naplavinama zla...

Dotači srcem Zemlju Izlazećega Sunca i ostati zauvijek srcem u toj zemlji, primaći Japan Hrvatskoj, trešnjinim cvatom u doticanju, zračeći ljubavlju poklonjenoga joj srca i sama da se srcem da. Izračun pjesme matematičara pjesnika, u brojeve rasute riječi pjesme, pobijanje teorije brojeva i riječi za koje se vjerovalo da baš i nisu snošljivi u doticaju. Upoznat s predodžbama i prosudbama, više je ljudi koji misle da poznaju poeziju, nego ljudi koji misle da poznaju matematiku... jednak je broj knjiga o matematici i knjiga o japanologiji, koje je objavio: sedamnaest s jedne i sedamnaest sa druge strane... tako se našao na pola puta od jedne i druge polovice duše, jednak udaljen ili jednak blizu jednoj ili drugoj polovici duše, tek zajedno dušu ucjeljuje... Jedino s čime ne dijeli Japan jest poezija, to dvoje/ije... kao da se za ruku vodilo/e koračajući njegovim životom ukorak s njim... Ako se čovjek bavi samo jednim poslom, onda je to kao da hoda na jednoj nozi tegleći drugu nogu kao teret za sobom bez spoznaje o uravnoteženosti, osovlijenosti na obadvije noge, u ucjeljenju čovjeka...

Među matematičarima pjesnik... među pjesnicima matematičar... Koliba u proljeće ničega... bi haiku i bi Devidé... podcrtan Japanom, okrenut k Japanu, misleći na japanskom... tko o čemu... o Japanu... U svim životnim padežima Japan!

Kavabata se ubio i Mišima se ubio, Kurosava je pokušao samoubojstvo. Japan je zemlja poznata po samoubojstvima? Isprovociran zlonamjernim pitanjima, smirujuće mirno, gotovo poučavajući, odgovarao bi:

To nije u suvremenom Japanu posljedica sukoba, tehnologije i tradicije. Jedan od glavnih uzroka samoubojstava jest visoko razvijen pojam časti i obvezе. Japanci to nazivaju seppuku. Ako netko ne uspije u životu, on se ne osjeća nesretnim, on se osjeća osramoćenim. Visoko je razvijen osjećaj dužnosti.

Kod njih se za Novu godinu svi dugovi moraju platiti.

Ako se neki od dugova ne plate i dužnik nema novaca, otputuje što dalje od svojeg grada zbog stida.

Kod Kavabate je bio poseban slučaj teškog djetinjstva i kada je osjećao da postaje bolestan kao što je bio njegov djed, nije htio nikoga opteretiti. Mišima se ubio smatrajući da nestaje klasična tradicionalna umjetnost, tradicionalne vrijednosti. Često general ako izgubi bitku, oduzme si život jer je tako očistio svoju savjest i ostao častan. To je kod njih pitanje časti, dostojanstva. Poznata je kabuki-drama "Chushingura". Samuraji su osvetili jednog velikaša i ubili drugog. Osveta je zabranjena, zato je 47 samuraja moralо učiniti samoubojstvo. I danas postoji njihovo groblje.

Godinama pokušava objasniti ljudima blisku vezu matematike i poezije haiku: Oni koji bar nešto znaju o matematici i bar nešto znaju o poeziji, mogu razumjeti tu sličnost koja na prvi pogled izgleda apsurdno. Ljudi obično misle da je matematika nešto suhoparno i logično, a poezija nešto maštovito. No, nije baš tako. Uzmite, primjerice, Pitagorin poučak koji ima osam znakova, slova a, b i c, plus, jednakost i tri dvojke. Za onoga koji to zna pročitati to je beskrajno bogati sadržaj, poput asocijacije na to kako su Egipćani gradili piramide. I haiku je asketska, suzdržana i stroga forma gdje se sasvim kratkim izričajem prenosi vrlo bogati sadržaj.

Matematika sigurno jest najegzaktnija među svim prirodnim znanostima, ali ni ona nije absolutno egzaktina. U tome nema nikakvog proturječja - Himalaje jesu najviše gorje na zemlji, ali ni one ne dopiru do nebesa. Upravo zato što ni matematika nije absolutno egzaktina, time što unutar nje postoje pitanja u kojima se nipošto ne slažu svi vrhunski matematičari, upravo po tome u njihima ima mesta mašti i upravo po tome matematika nije samo znanost nego i umjetnost u najuzvišenijem smislu te riječi. Pri zasnivanju matematičkih teorija ili rješavanju teških problema osim logike i oštrog zaključivanja isto je tako neophodna intuicija, kreativna mašta i kombinatoričko prosuđivanje. Stoga i nije čudno da je među velikim matematičarima bilo i velikih umjetnika, kao i obrnuto. To nisu samo općepoznati primjeri Leonarda da Vincija ili Albrechta Dürera. Lewis Carroll, pisac "Alise u zemlji čuda" bio je po profesiji matematičar kao i književnik i nobelovac Aleksandar Solženjicin. Obrnuto, francuski pisac i pjesnik Raymond Queneau bio je duboki poznavatelj matematike.

Nastavak slijedu, Vladimir Devidé... i iznimka, i pravilo... U početku bi točka... U početku bi Vladimir Devidé... Točka od koje se polazi... Točka kojoj se dolazi... Točka na bijeloj površini tkanine... Japan... Snovi putuju od točke A do točke B, bjelinom površine... točka A (V), točka B (D), Vladimir Devidé... Točka... Gdje je početak ako nema kraja...?

Nikola Šimić Tonin

"Početak je kad sam se ja rodio, a kraja nema." (iz knjige "Olovka piše srcem")

opp. Boris Nazansky

Sićušni pauk
na beskrajnom putu
ide preko lista

I na radni dan
u raskošnoj odjeći -
zlatno-crni bumbar

Snijeg
Cvjetići zime:
s neba tiho padaju
sitne pahulje.

Mjesec
Mirno jezero.
Žaba skoči na Mjesec
i sveg ga smrska.

Ljeto
Roj komaraca
lebdi, kruži, zuji
i hrli nikamo.

Zima
Pas lutalica
kaska puteljkom-stane,
ne osvrće se.

Gle, djetelina!
Sklopila je latice:
moli se Bogu.

Bumbar u letu
crtca zanimljivu
neku krivulju

Djeca
Prašnjava cesta...
Autobus trubi djeci -
ona mu mašu.

Proljeće
Grm jorgovana.
čavrjanje vrabaca
zaključuje dan

Jesen
Suho se lišće
gomila uz ogradu
nečijeg groba.

Sitni kukčić
trči preko punog Mjeseca
odražena na zrcalu.

Izabrao Nikola Šimić Tonin
Objavljeno u Donatu-podlistak za kulturu Zadarskoga lista, utorak, 31. kolovoza 2010., strana 29

ZDRAVKO KURNIK
2. 2. 1937 - 25. 7. 2010.

Jesen koja dolazi trebala je biti jesen obilježavanja vrijednoga i nesvakidašnjeg jubileja, šezdesete obljetnice enigmatskoga djelovanja jednog od najistaknutijih hrvatskih zagonetača Zdravka Kurnika. Vijest o njegovoj iznenadnoj smrti u nedjelju 25. srpnja prekinula je zajedničke pripreme za jubilarnu retrospektivu i čitavu našu zagonetačku zajednicu ostavila u dubokoj tuzi. I, dakako, ne samo zagonetačku jer doktor Zdravko Kurnik bio je ugledni matematičar, metodičar i popularizator ove znanosti, višestruko nagrađivan pjesnik haiku, bridak aforističar i vrstan gljivar, ljubitelj prirode.

Zdravko Kurnik rođen je u Travniku u Bosni 2. veljače 1937. godine. Osnovno i niže gimnazijsko školovanje završio je u Bosanskoj Brod u sarajevskome Glasu pionira 1950. godine. U enigmatskim listovima njegovo se ime prvi put pojavilo četiri godine kasnije kad je u osječkoj Zagonetki objavio prvu posjetnicu i otad pa sve do svoga posljednjeg dana od enigmatike se - i unatoč golemin obvezama na drugim poljima - nikad nije odvajao. Nekoliko tisuća njegovih zagonetaka, koje su najvećim dijelom premetaljke, opetovni likovi, ispunjaljke, pomicaljke i potiraljke, rasuto je u izdanjima bjelovarskoga čvora, slovenskom Ugankaru, Vjesnikovome kvizu, već spomenutoj osječkoj Zagonetki, beogradskoj Enigmi, Kvizeram od samoga početka njezina izlaženja, ali i u Večernjem listu te u Matematičko-fizičkom listu, Poučku, Matki, MiŠ-u (Matematika i škola) gdje je - baš kao i u Vjesnikovome kvizu (Odabrani problemi profesora Cosinusa) i Kvizeram (Profesor Pitagora) - uz brojne stručne članke objavio (u specijaliziranim rubrikama i drugdje) mnoštvo matematičkih zagonetaka i zadatka iz zabavne matematike doprinoseći tako na najdjelotvorniji način popularizaciji matematike.

Bio je Zdravko Kurnik plemenit zagonetač, studiozan i analitičan kao što se očekuje od matematičara, a istodobno koncizno razigran i maštovit kako dolikuje aforističaru i haiku-pjesniku. Na nizu zagonetačkih natječaja osvajao je prva mjesta, sastavljao novitetne zagonetke (premetajni opetovni likovi, povezane pomicaljke), obarao zagonetačke rekorde (slogovna ponavljajlka od 15 slogova, račja rečenica od 143 slova)... Svoju sistematičnost u zagonetaštvu okrunio je 2008. kao ključni nositelj i koautor projekta Rječnik anagrama u izdanju zagrebačkog Elementa.

Matematika i posebno metodika njezine nastave bile su Zdravkova temeljna preokupacija. Dostatno je nabrojiti 10 njegovih znanstvenih radova (uz još 7 u okviru doktorske disertacije), sudioništvo na 21 znanstvenom skupu u zemlji i inozemstvu, voditeljstvo 84 diplomska i 2 magisterska rada, 6 stručnih knjiga i 35 stručnih radova, organizaciju i provedbu 14 metodičkih radionica...

Aforistiku je napustio mudar dijagnostičar društvenih anomalija i poštovatelj velikoga malog čovjeka, potpisnik pet zbirki aforizama (Na oštrici riječi, 2005; Svjetlo u tami, Pod pravim kutom, 2007; Otkucaji srca, 2008; Budno oko, 2009), pisac nagrađen Zlatnom puntinom 2006. godine.

Hrvatsko pak pjesništvo haiku izgubilo je suptilnog autora osam puta nagrađenog u domovini haiku Japanu te kroničara i urednika koji je trudeći se oko kolega i za njih vlastitu zbirku ostavio u neobjavljenom rukopisu. Posve neobična akribija, tako rijetka u današnjem svijetu vremenskih iznudica, bila je vjerna pratiteljica Zdravkovih djelovanja na svim područjima njegovih širokih interesa i upravo ona omogućit će nam da mu tu nedočekanu zbirku priredimo ne samo hitro nego i onako kako bi je, da je dočekao priliku, najvećim dijelom priredio sam. Ne poznajem, naime, niti jednoga našeg pjesnika haikua koji bi svoje trostihе, svaki posebno, bilježio na pažljivo izrezane kartice, svakome od njih pridjeljivao prijevode koji bi se pojavili na stranim jezicima te uredno pri svakome novom objavlјivanju dodavao bibliografske podatke, kao što je to činio Zdravko Kurnik. Haiku, kojim se počeo baviti u svojim pozlijim godinama, za njega je bio poput intermeca između matematike i enigmatike, a u formalnom i sadržajnom smislu osjećao ga je kao najkoncizniji iskaz ljudskosti i zato mu je, koliko god bi iščitavao haiku - od starih i novijih japanskih majstora do suvremenih domaćih i stranih autora sa svih meridijana - najbližiji bio i ostao Isa. Čak toliko da bih se na ovome mjestu usudio nazvati ga hrvatskim Isom.

Zdravko Kurnik pokopan je 28. srpnja 2010. godine na zagrebačkome Miroševcu. Njegovo računalo, pomagalo zbog kojega se s posebnom nostalgijom znao prisjetiti svojih ranih stvaralačkih

godina kada kompjutera još niti izdaleka nije bilo, prepuno je neobjelodanjenih stvaralačkih iskrica djetinje radoznalog, ali i vremešno iskusnog no vazda otvorenog duha. Toliko smo ciljeva, čiji su djelići i ova Zdravkova ostavština, zajedno vizirali da neizbjegno osjećam osobnu obvezu - uz pomoć udovice Štefane i triju njihovih kćeri - iznijeti na danje svjetlo sve što je zamišljao i želio, a nije mu, eto, bilo suđeno da dospije.

Boris Nazansky
prošireni uvodnik iz Kvitorame broj 959.

Haikui Zdravka Kurnika

Logorska vatrica -
riječi preskakuju
plameni jezik.

Za vedre noći
ribar izvlači mrežu
punu zvijezda.

Ljetna pripeka.
Pas latalica njuška
od sjene do sjene.

Nakon odmora
sjena pastira izlazi
iz sjene hrasta.

Sa starog mosta
prolaznikova sjena
pala u vodu.

U luku duge
nakon ljetnog pljuska
cijelo selo.

Ozbiljan čovjek
za vožnju odabrao
koru banane.

Kroz visoku travu
iza konjića bez nogu
trči pasji rep.

Dugačko pismo
starica potpisuje
toplom suzama.

Majka cijedi
iz sazrelih rajčica
vrelinu ljeta.

Campfire at sunset -
words keep jumping over
the flaming tongue.

In the clear night
a fisherman pulls in a net
filled with stars.

Summer sultriness.
A stray dog noses about
from shadow to shadow.

After repose
the shepherd's shadow gets out
of the oak's shadow.

From the old bridge
the shadow of a passer-by
fell in the water.

In the rainbow's arc
after a summer downpour
the whole village.

A serious man
chose for the ride
a banana skin.

Through the tall grass
behind a legless horse
runs the tail of a dog.

A long letter
the old woman sings
with warm tears.

Mother squeezes
out of ripe tomatoes
the summer's heat.

AFORIZMI ZDRAVKA KURNIKA
(Iz zbirke Otkucaji srca, Element, Zagreb 2008.)

Čovjek

Čovjek je nepobjediv kad su mu saveznici istina i pravda.

Europa

Zahvaljujući Haagu u Europu je već ušlo dosta Hrvata.

Hrvatska

Najviše nas koštaju prazne glave.

Izbori

Njegovih pet minuta trajalo je sve do sljedećih izbora.

Politika

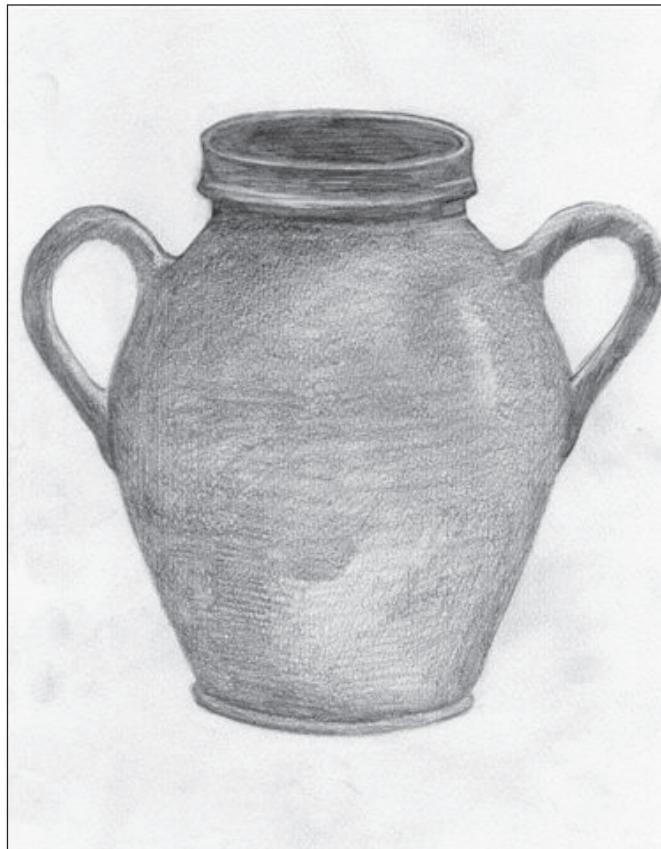
Sve je u rukama političara. Narod zahtijeva da to sve vrate.

Vlast

Oni gore ne misle na one dolje, ali zato oni dolje misle o onima gore sve najgore.

Žrtva

Lako je na žrtvenik vezati janje, neka pokušaju vezati lava.

Udruga „Tri rijeke“ Haiku pjesnici Otoka Ivanića, Ivanić-Grad otvara natječaj za haiku poeziju u povodu
9. kloštranskih haiku susreta Kloštar Ivanić 2011.

NATJEČAJ ZA NEOBJAVLJENE HAIKUE
Odrasli i učenici srednjih škola

Neobjavljeni haiku: slobodna tema - 3 haikua na:
hrvatskom standardu
kajkavskom narječju
čakavskom narječju
engleskom jeziku

Haiku niz: tema: ZIMA
5 haikua na hrvatskom standardu

Učenici osnovnih škola

Haiku: slobodna tema - 3 haikua na:
hrvatskom standardu
kajkavskom narječju
čakavskom narječju

Ilustrirani haiku: crtež veličine A4 s napisanim haikuom na hrvatskom jeziku - tema slobodna.

Molimo šaljite radove koji nisu objavljeni u tiskovinama ili internetu te nisu na uvidu na nekim od natječaja u zemlji ili svijetu. Haikue - u svakoj kategoriji posebno - (autore-učenike svakog zasebno) napišite na papir formata A4 i navedite šifru, a na poleđini istog molimo navedite sve podatke o autoru.

Kod dječjih radova molimo navedite podatke o osnovnoj školi te mentorici/mentoru.

Datum zatvaranja natječaja: Poštanski pečat, 31.05.2011.

O točnom datumu održavanja susreta obavijestit ćemo Vas naknadno. Svoje radove molimo šaljite poštom na adresu:

Udruga “Tri rijeke” 10310 Ivanić-Grad, Kolodvorska 44 -
za Kloštar 2011.
ili e-mail adresu: dvrozic@optinet.hr

S veseljem očekujemo Vaše radove i Vaš dolazak.

U Kloštru je uvijek lijepo!

The Eight International Haiku contest
„Klostar Ivanic 2011“
Organized by Haiku Association Three Rivers, Ivanic-Grad, Croatia

Deadline: May 31, 2011 (postmark)
Please send 3 unpublished haiku in English only.
Free of charge.

Open to all. Contestants must be 12 years or older.
Any theme is welcome, but remember Nature and man as a part of it.
Haiku may be sent by post or by e-mail.
Results will be on the Internet no later than
November 1, 2011.

Awards:

First Prize: USD 50,00
Second Prize: USD 30,00
Third prize: USD 20,00

10 Commendations

The authors of awarded, commended and published haiku will receive our joint collection as a gift.

Postal address:
D.V.Rozic
The Haiku Association "Three Rivers"
Kolodvorska 44, 10310, Ivanic-Grad
Croatia

E-mail: dvrozic@optinet.hr

Autori / Authors

Mirta Abramović	26,43	Josip Kovačić	72	Ljerka Petrović	21,33
Ljerka Antonić	26,43	Evica Kraljić	29	Stanko Petrović	24,33,48,56
Ladislav Babić	26	Anatoly Kudryavitsky	17	Sara Pilj-Varljen	64
Anita Bagarić	73	Zdravko Kurnik	21,24,29,93	Zlatko Pochobradsky	33,47
Margaret Beverland	17	Darrell Lindsey	15	Marija Andela Pogorilić	33,54,79,80
Smiljka Bilankov	25,26	Chen-ou Liu	14	Ivo Posavec	33,49
Zlata Bogović	25,26,48	Sara Lončarić	63,67,69	Ljerka Poštak Jelača	33
Janko Bučar	26	Ljiljana Lukačević	29	Jasminka Predojević	33
Owen Bullock	17	Tonka Lovrić	29,40,52	Josip Presečki	63
Sonja Buljević	26	Ljiljana Lukačević	29	Antun Stjepan Prević	25,34
Aisha Bushara	72	Catherine Mair	15	Patricia Prime	14
Silvija Butković	26,78	Timjana Mahečić	30,47,53	Vera Primorac	34,41
Mirjana Cestarić	73	Vlatko Majić	30	Živko Prodanović	34,49
Cezar-Florin Ciobic	15	Vjera Majstrovic	30	Lucia Pulek	73
Leo Crk	63	Marija Maretic	30,53	Vida Pust Škrgulja	57
Irena Delišimunović	10	Tomislav Maretic	25,30	Ljubomir Radovančević	34,49,81
Vladimir Devidé	4,90	Jacek Margolak	15	Karthik Rajamani	14,18
Ankica Dmejhal	24,27	Matej Markoč	68,72	Mirjana Rajter	34,49
Ana Dolenec Truban	24,27,48	Jelena Marović	65	Jasna Romich-Jurički	18,50
Ivan Draganić	66	Duško Matas	30	Stjepan Rožić	58,59
Ljubomir Dragović	17	Elfrida Matuč-Mihulja	30	Slavica Sarkotić	34,49
Paula Drenški	42,65	Malvina Mileta	30,31,53,78,80	Keith A. Simmonds	16
Adina Enachescu	15	Mirjana Miljković	23	Martina Sinković	69,72
Anamarija Ereš	63	Marela Mimica	30,53	Slavko Sedlar	14,86,87
Nevenka Erman	27	Ivan Mlačić	31	Ivica Smolec	34
Seren Fargo	17	Daniel Mohorović	31	Rudi Stopar	34
Nina Fariš	72	Vasile Moldovan	17,84	Zrinka Supek-Andrijević	41,47
Hrvoje Filipić	66	Slavica Moslavac	6	Nikola Šanjug	64
Željko Funda	15,25,47	Ljudmila Milena Mršić	31,48	Sara Laura Šarančić	64
Dean Ganza	27	Ana Mužar	62	Nikola Šimić Tonin	35,90
Goran Gatalica	27	Ivan Nadilo	25,32,80	Zrinka Šimunović	70
Anica Gečić	27	Victoria Fatu Nalatiu	15	Marija Škrlin-Vučina	35
Ivana Glogović Klarić	27	Ban'ya Natsuishi	85	Luka Šoštarić	73
Ivan Godina	27,48	Boris Nazansky	24,32,40,46	Marinko Španović	12,22,35,50
Ivana Gojtan-Prodanović	28	Elena Nežić	66	Marija Špoljar	35
Sara Grgat	62	Marta Nikić	65	Željko Špoljar	35
Slavica Grgurić-Pajnić	28,48	Antonija Novaković	65	Ljubica Šporčić	35
Franjo Hrg	22,48	Marija Novota	32,49	Laura Štefanek	65
Stela Hrvojčec	28	Mary O'Keffe	17	Frans Terryn	16
Ana Ivelja	28	Tugomir Orak	32,48	Silva Trstenjak	36,38,50
Julija Ivić	24,28	Valerio Orlić	32	Mirko Varga	59
Nada Jačmenica	24,28,44,49	Opriča Padeanu	17	Saša Važić	14
Ivica Jembrih Cobovički	28	Ivan Pahernik	24,32,49	Matija Vlašić	64
Ante Juretić	29	John Parsons	18	Nina Vojtek	65
Nada Kanižanec	29,47	Dejan Pavlinović	23,32,76	Željka Vučinić Jambrešić	60
Dino Karalić	29	Kristina Pazman	62,66,73	Nikola Vujačić	76
Jelena Kolarec	25,29	Antonija Pedišić	32	Đurđa Vukelić Rožić	36,79
Dubravko Korbus	20,36,37,55	Predrag Pešić- Šera	15	Jadran Zalokar	36
Vladimir Korotaj	80	Marko Petek	67	Božena Zerneč	25,36,50
Marinko Kovačević	56	Sanja Petrov	33	Dominik Žegman	64

Sadržaj / Contents

Umjesto editorijala / Instead of an editorial	4
Slavica Moslavac: Tradicijsko zemljano posuđe	6
Traditional Clay Pottery	8
Irena Delišimunović: Pjesme / Lyrics	10
Međunarodni haiku natječaj na engleskom jeziku	11
International Contest for Haiku in English	
Hrvatski književni jezik - odrasli	19
Croatian Haiku Contest - Adults	
Natječaj za haiku niz, tema: ljeto	37
Contest for a Haiku Sequence, theme: Summer	
Kajkavsko narječe / Kajkavian dialect	45
Čakavsko narječe / Chakavian dialect	51
Haiku izvan konkurenčije	55
Haiku Out of the Competition	
DJEĆJI HAIKU / CHILDREN HAIKU	61
Zrinka Šimunović: Poetski izraz kod djece s jezičnim teškoćama	70
S dječjeg festivala / Children Festival 2010	72
Piše se o hrvatskim hajdinima / About Croatian hajins	75
Ljubomir Radovančević: Prikaz knjige Srce na carini, Slavica Sarkotić	81
Iz zbirki stranih autora / From haiku collections	83
In memoriam: Nikola Šimić Tonin: Vladimir Devidé	90
Boris Nazansky: Zdravko Kurnik	93

*KLOŠTRANSKI HAIKU ZBORNIK 2010
THE KLOŠTAR IVANIĆ 2010 HAIKU
MISCELLANY*

Nakladnik:
“OTOK IVANIĆ”, Kloštar Ivanić

Za nakladnika:
Tihomir Balenović

Grafička obrada:
Studio “OTOK”

Tisk: “OTOK IVANIĆ”
Vidikovac 8, 10312 Kloštar Ivanić
Tel./fax: 01/2892-492
e-mail: otok.ivanic@ymail.com